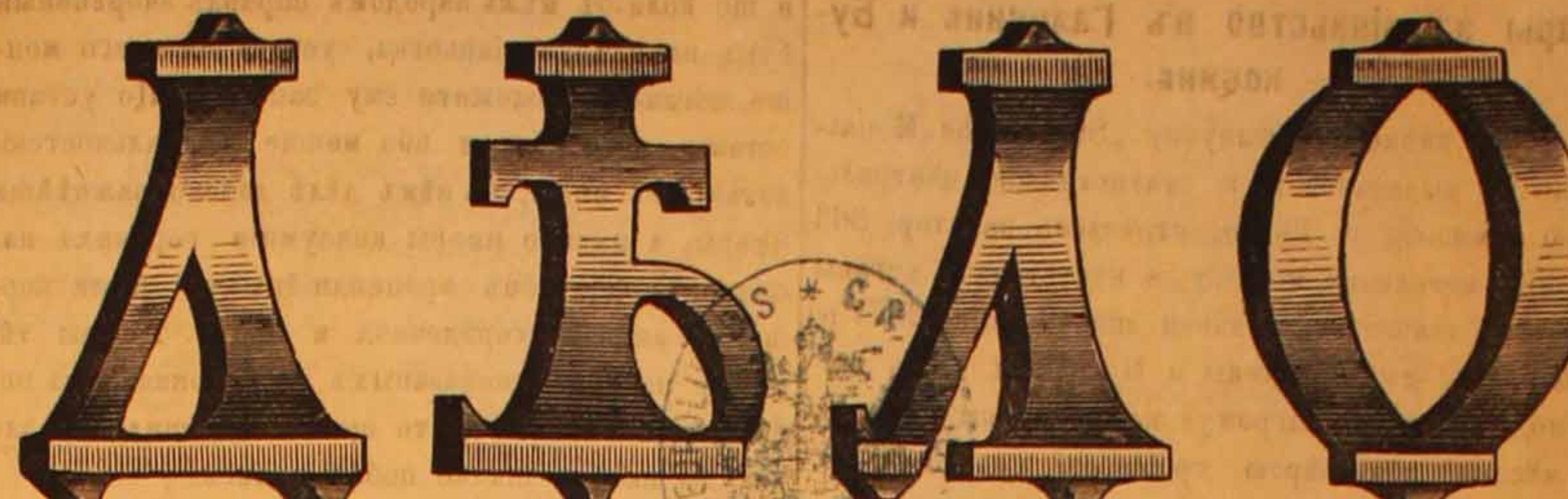

Виходить по Львову ще Вторника, Четверга і Суботу
кожного місяця, о 4-й год. попол. Літер. додаток
кожного місяця, післякої виходить по 2 печат. ар.
Редакція, адміністрація і експедиція під ч. 44 улиці
Галицької.
Всіх листів, послання і рекламації відправлять до Адміністрації "Діло" Ч. 44 ул.
Галицька.
Приходи: редакція і адміністрація "Діло" переоформлять
заслуги, які відносяться тільки на попереднє заселе-
ння.
Підписано число стоїть 12 кр. а. в.
Оголошено прийманими по п'ять 6 кр. а. в. від одноз-
начних початкових.
Рекламації неопочатані відуть від порта.
Предмет належить переоформляти франко (найбільше
зупиняється перекладом) до: Адміністрації часопису "Діло"
ул. Галицька, Ч. 44.

Последнє 89 число "Діла" сконфіскувало ц. к. прокуратурія в че-
тверть також підно і також много, що не було
можливо зробити другий наклад. Нині
видаємо 89 и 90 ч. разом в збільшенні
объему. Сконфіскувано цілу статю "Руска
школа вправ" Статю ту подаємо сьогодні
це в значно зміненому виді — о цілі о-
кликавши... Читателі наші добре знають,
що оть чотирох літъ мы все свободно мо-
гли высказуватись о хибахъ п. Будзыновско-
го, — нинъ ж вже и того не вольно!...

Руска школа вправ у Львовѣ.
(Баланс за 7 літто)

Въ первыхъ дніяхъ с. м. надіслало Выс.
д. к. міністерство просвѣти до ц. к. краевої
рады школьной реєстриї, которымъ рѣшено
єркава, що слѣдуючимъ рокомъ школнимъ
(1884/5) має бути руска школа вправ у Льво-
вѣ лиши 4-класовою, мѣшаною, що отже всѣ
класи паралельні и одна системизовано (V-та
дѣвчат) мають оть того часу бути закриты, а
учительська клась паралельныхъ належить
оть 1 вересня с. р. увільнити оть дальшихъ
офіцій въ той школѣ, що учитель посто-
янний, п. Вѣнцковскій має бути перенесений
до школъ середніхъ, а натомістъ має установ-
итися для IV-тої класи дѣвчатъ окрему учи-
тельку.

Діячого міністерства просвѣти закрило
класи паралельні въ рускій школѣ вправъ,
— вѣдомо нашимъ Вп. читателямъ. Міністер-
ству годило о то, що тымъ способомъ на-
глядно переконати репрезентацію Львова, що
їхъ тѣмъ суть дѣти, для которыхъ ко-
нечно треба отворити коштомъ мѣста окрему
и самостійну школу. Коли-жъ зновъ прига-
дають собѣ наші Вп. читателі на вступній
стіл "Діла", помѣщений въ ч. 82 и 83 въ р.
1883, — то заразъ додгаються легко, для чого
закрило одну системизовану класу дѣ-
вчату. Въ єгаданыхъ числахъ "Діла" автенти-
чно, що до IV-класи дѣвчатъ перепустивъ
управитель панъ Будзыновскій, лиши три
ученицъ (на 22!), тожъ сего року — якъ мы
заповѣли — не було окремо IV-тої класи
дѣвчат. Понежъ сего року не було той класи,
то не може бути съ слѣдуючимъ рокомъ
школьнимъ класи V-тої для дѣвчатъ. Такъ
отже мусульманіи стратити разъ на завѣтгы
одну системизовану класу дѣвочку!

ЗАМѢТКИ ПРО
Науковий вищий жіночий інститутъ приватний
подъ зарадомъ Інокини Ч. св. Вас. В. у Львовѣ.
(Дальше.)

Переходжу тепер до замѣтокъ педагогич.-дидактическої натури. Щоби близьше по-
зволити інституту що до педагогично-ди-
дактического веденя, не щадивъ і велегікіхъ
зовсімъ для мене відатківъ на колькоразову
пріїздку до Львова, але і поспішівши на ис-
пити прилюдний дні 2 липня. На испити
приїздку відповідають учителі не толькож
результатами своїхъ діяльності пракції въ от-
відівкахъ, роботахъ письменныхъ і ручныхъ
та продуктивнихъ музикально-вокальніхъ, але
при їхъ нагоді виникає такожъ метода дидак-
тическої поодинокихъ учительськихъ силъ і
цієї системи наукови. Правда, що пятигодин-
ній час испиту за надто короткий, щоби ін-
ституту могли публіцизовать представити всі до-
датки побираючи науки. Однакъ вже въ того,
що чує і бачивъ, маю образъ методи і
циєї наукови. Істинно для інститута. Повсюдно
собѣ отже ті помѣщениа подати на
самъ мѣсяцъ безъ претенсіи на непохідностъ
погляду, а чей може попадеся тутъ не одна
замѣтка, которая въ практиції оказалася-бы хо-
довою для інститута. Впрочемъ же і въ того
місяця мої не могуть бути повні і
самої, позаякъ отповѣді ученицъ іменно
зъ 3 і 4 класи, були такожъ тихо виголошувани
за заглушуванихъ ровногорами въ сусідній сали.
Не моя речъ подавати справедливіе въ испы-
ту, бо оно було вже докладно подане въ чи-
роти тою "Діла", однакъ замѣтки свои будуть
розвивати та чи іншою чарою.

Отъ 1 вересня маємъ отже реформовану
руску школу вправъ у Львовѣ. Досвѣдъ по-
учас настільки, що коли въ загалѣ що-небудь ре-
формується, то тымъ самимъ і уліпшається. Ру-
ска школа вправъ, якъ показується, підлягає
великої реформѣ, наявні що до учительськихъ
силъ, але чи то сталося для добра школы, мы
впізнѣ усомнїваємося. Если бо одинъ учитель
тої школы оказалася тутъ алишнімъ, то чо-
му-жъ нимъ має бути власне п. Вѣнцковскій,
учитель совѣтній і школѣ прихильній, а
не п. Будзыновскій, о котрого перенесеніе,
хочбы съ авансомъ, Русини вже бѣть давна
просить въ часописахъ, на публичныхъ збо-
рахъ і письмами, і противъ котрого вже
разъ Выс. ц. к. краевої ради школъ переводила
слѣдство. По такої реформѣ не можна сподѣ-
ватися добра въ рускій школѣ. Де єсть од-
накъ хоча-таке почуття справедливости і
хочь-бы крыхта доброї волї, тамъ кожного
часу зло легко направити. Съ такою гадкою
васѣдаемо начеркнуті образокъ въ 7-лѣтнаго
істнованія рускої школы вправъ у Львовѣ.
Образкомъ тымъ хочемо звернути увагу
дотичніхъ властей школъ на жерело зла,
котрое вже 7 лѣтъ підточую тую школу, а
котре они въ интересѣ єї добра і справедли-
вости конечно усунути повинні.

На просьбу Русиновъ, оперту на законъ
державномъ, зволило Выс. міністерство про-
свѣти отворити съ рокомъ шк. 1877/78 ру-
ску мѣшану школу вправъ при ц. к. учитель-
ській семинарії мужескої у Львовѣ. Сердец
Русиновъ наповнилося невыказаною вдячно-
стю правительству за даръ такъ щедрый, а
неменше наповнилося надѣюю, що школа тая
буде хорошо розвиватися. Вдячність для пра-
вительства позостала до нинѣ, але надѣя на
хорошій розвой школы завела Русиновъ дуже
а дуже грубо. Правда, що дякуючи опѣцѣ
правительства школа тая істину до нинѣ і
при ревности і совѣтній праці єї учите-
лівъ (але не всѣхъ) досить потѣшаючи въ
загалѣ видають результаты; однакожъ далеко
їхъ до того, аби можна о нїй сказати, що і
въ частності підъ кождымъ взглядомъ роз-
вивається такъ, якъ розвиватися і успівати
може і повинна.

Хиби тої школы видають sine ira et
studio самими фактами, які мы бѣть давна вже
громадимо до нашої редакційної теки. Факты
тії кладемо въ звязь съ организаційнимъ ста-

тутомъ для учительськихъ семинарій і порб-
нуємо, що статутъ приписує, а що въ прак-
тицѣ дѣєса. А чинимо се певно незадля під-
бурювання кого-небудь противъ рускої школы
або п. Будзыновскаго, — якъ могла-бы вносити
св. ц. к. прокураторія, — а толькож для того
що намъ дуже лежить на сердці добро і роз-
вой тої школы і що мы хотѣли бы звернути
увагу Выс. ц. краевої ради школъ і ц. к.
міністерства просвѣти на тії хиби, які єтъ
7 лѣтъ въ той школѣ істину, — може-бы
дотичній власті тії хиби усунули, а тогдь і
Выс. власті, і намъ Русинамъ, а наконецъ
і п. Будзыновскому буде лучше.

Зачинаємо видають хиби рускої школы
вправъ бѣть — управителя школы, п. Тита
Будзыновскаго.

Після §. 69 організаційного статута для
учительськихъ семинарій є п. Будзыновскій,
яко учитель школы вправъ, обовязаний учити
25, а на случай потреби після §. 70 того ста-
тута наявні що 30 годинъ тижденно. Онь однакъ,
бѣть коли єсть учителемъ при рускій школѣ
вправъ, нѣколи не державеся приписовъ
покликаныхъ §§-фовъ, хотя все заходила до
того необходиша потреба. И такъ въ роцѣ
1878/79 визначивъ собѣ въ разъ всего лиши 7
годинъ, а допера підзишше на протестъ учите-
лівъ школы 12, а потому десь въ другомъ
курє 17 годинъ на тиждень. Такъ само по-
ступавъ п. Будзыновскій що до визначування
собѣ годинъ науковихъ і въ роцѣ шк. 1879/80
и 1880/81. Въ роцѣ 1881/82 визначивъ бувъ
собѣ толькож 8, а допера о колька мѣсяціївъ
підзишше підъ напоромъ учителівъ 11 годинъ
на тиждень. Въ роцѣ 1882/3 отказалася бувъ
п. Будзыновскій отверто вовсімъ наявні що
проводженія класи, а на науку визначивъ собѣ
разъ лиши 5, потому на протестъ учите-
лівъ 10, а допера въ падолистѣ 1882 при-
нявши до 19 годинъ на тиждень; въ слѣдую-
чомъ же роцѣ 1883/84 обравъ всего 16 годинъ
на тиждневу науку въ школѣ.

Хотай, якъ сказано, кождого разу заходила
конечнона потреба, що п. Будзыновскій
въ мысль §. 69 організаційного статута для
учительськихъ семинарій учивъ що найменше
около 25 годинъ на тиждень, онъ однакъ не
чинивъ того нѣколи; замѣть учити са-
мому, онъ припадаючи на него години або
опускавъ вовсімъ въ наукового плану, або
придѣлявъ ихъ безплатнимъ неиспытованимъ

учителькамъ-практиканкамъ на самостійну
науку, або запрягавъ до тихъ годинъ у-
чителівъ тої школы, если толькож котому
їхъ година до 25 хибувала. И такъ въ роцѣ
1879/80, коли то п. Будзыновскій учивъ II.
класу хлопцівъ, а самъ має всели лишь око-
ло 15 годинъ на тиждень, придѣливъ бувъ
учителеви п. Заклинському колька годинъ въ
своїй класѣ на науку. Въ роцѣ 1880/81 училъ
III. класѣ хлопцівъ за п. Будзыновскаго
кольканайцать годинъ неиспытована безплатна
практиканкі панни Спринь, Яниць, Калино-
вичъ, испытана але безплатна практиканка
Кавска, дальше учителька тої школы Яновска
(3 години на тиждень) і учитель Зарицкій
(1 год.). Въ тоймъ школнімъ роцѣ визначивъ
собѣ (але лишь на папери) п. Будзыновскій въ
своїй V+VI. класѣ дѣвочої аразу лиши 16
годинъ на тиждень, бѣть другого же курсу
лиши 10, а по визитациї інспекторській лишь
колька годинъ на тиждень, тожъ за него і въ
їго запорядженні або учили безплатні
неиспытованій практиканкі, панни Спринь, Яниць
Калиновичъ і Карчмаръ (теперь замужна Кавска),
Яниць і однакъ практиканть п. Кузикъ. Въ
роцѣ 1882/83 въ розкві п. Будзыновскаго училъ
въ вліченій класѣ III+IV. дѣвочатъ само-
стійно замѣть него неиспытованій безплатні
практиканкі панни Спринь, Яниць, Калино-
вичъ, испытана але безплатна практиканка
Кавска, дальше учителька тої школы Яновска
(3 години на тиждень) і учитель Зарицкій
(1 год.). Въ тоймъ школнімъ роцѣ визначивъ
собѣ (але лишь на папери) п. Будзыновскій въ
своїй V+VI. класѣ дѣвочої аразу лиши 16
годинъ на тиждень, бѣть другого же курсу
лиши 10, а по визитациї інспекторській лишь
колька годинъ на тиждень, тожъ за него і въ
їго запорядженні або учили безплатні
неиспытованій практиканкі, панни Калиновичъ
і Кароль, учителька Кавска, або пускалося най-
частійше дѣвочатъ до дому. При тоймъ зауважати
мусимо, що п. Будзыновскій придѣлявъ
безплатній неиспытованій практиканкамъ
науку предметомъ перворяднихъ. Тое прти-
виться приписамъ §. 80 організаційного стату-
та, бо §. сей виразно приписує, що учитель
класи має самъ учити всѣхъ предметомъ
въ своїй класѣ а лиши науку предметомъ
другоряднихъ, — якъ писанія, рисунковъ,
співу, гімнастики, жіночихъ роботъ ручнихъ
— може за приволенемъ директора дотичній
учительській семінарії бгтутити учительськимъ
силамъ.

Придѣляючи собѣ тихъ колька або коль-
канайцать годинъ на тиждень дивится п. Будзыновскій
передовсімъ на власну выгоду і
для того має завсе колька днівъ въ тиждни
зовсімъ вольніхъ бѣть науки, а если зновъ
має яку годину рано, то не має по полудни.

Придовѣди показали, що ученицѣ
основно обізнанілись съ рускою новійшою
літературою і житієписами авторовъ; школа
літер., що п. Кокорудзъ не казавъ котрой въ
учениць хочь-бы коротко оповѣсти змѣсть і-
кого-небудь добре имъ заїстного твору. Після
того слѣдували испити въ польського язика,
котрого учила п-на Калиновичъ. Учителька
казала п-нѣ Охримовичъ оповѣдати про акусь
женішну (зада туркоту, які тоді піднавася
на улици, я не дочувъ назвы, тай у моїхъ
сусідівъ не мігъ дознатися), толькож за-
тимъ співши собѣ, що спершу она "czytała tylko go-
tyna ale i w formѣ蓝牙zicatysie, але позаякъ
була вихованна "w polskiej pobożności", отже
описля стала іншою! Лишася се осудови чи-
тателівъ, чи то педагогично дѣвочатамъ въ
тоймъ вѣцѣ нагадувати про читанье романесбъ
або про дбальність о своїй красус, а тутъ лиши
замѣтимо, що справдешна побожність всюди
однакова і специфично-польської побожніости
руськихъ дѣвочатъ учити не треба.

О прочихъ предметахъ не можу нѣчого
іншого сказати, якъ виказати Вп. пп. про-
фесорамъ сердечне спаси-Богъ за ихъ щиру
працю.

(Кон. 6.)

Іспитъ 5 і 6 класи бувъ больше ожи-

Сего року, прім'ромъ, вѣдь пополудня съ вы-
няткомъ одного мавъ въ першомъ курсѣ воль-
нїй и цѣлу суботу, а въ другомъ, якъ сказано,
не учивъ майже зовсїмъ. Безплатнї практи-
канки, привеленї заробляти на удержанье
по лекціяхъ приватныхъ, не могутъ кождого
дня и кождого рана и пополудня приходить
до школы. За-для того вкрадається всякий неладъ
въ школу: въ науцѣ нема ладу, нема точно-
сти; предметы перворяднї слѣдуютъ часто по
другорядныхъ (писанье, жїночї роботы руч-

ни и т. п. займали и занимаютъ доси зъ того
повору першій годины раннї); п. Будынов-
скаго лишь рѣдко можна застать въ школѣ,
хочь днь яко управляючій учитель, все пер-
шій приходити, а остатный выходити пови-
ненъ. Если-жъ и есть коли, то займаєя свою
читальнею або другими приватными справами.

Коли розпочнеся рокъ шкільний, п. Бу-
дьновскій торгуєся неразъ мѣсяцями съ прак-
тиканками, учителями и учительками топ-

тиканками, учителями и учительками той школы о науковій годинѣ, щоби лишь дбєстати для себе якъ найменше. Не рѣдко такожъ, а безъ потребы, мѣняясь п. Будзыновскій то предметами, то годинами съ практиканками и учительками, съ которыми учитъ въ якойсь

Не рѣдко случается, что п. Будзыновскій
псует усталеный ладъ и порядокъ въ науцѣ,
переносячися въ клясы у клясу. И такъ въ
школьномъ роцѣ 1881|2 замѣсть обнятіи IV
клясу хлопцѣвъ, котра ему власне на той
рѣкѣ припадала, призначивъ себѣ I клясу дѣ-
вочку, — въ отгти по мѣсяци перенѣсся до IV
клясы дѣвчать, а отъ 1 червня (1882) замѣсть
учити въ свой клясъ (IV дѣвчать) обнявъ
клясу I хлопцѣвъ. Такъ отже въ одномъ ро-
цѣ змѣнивъ 4 разы мѣсце — а при тѣмъ бувъ
ше около 4 мѣсяцѣ на урлопѣ. Що въ такого
штукованія и мотанины въ науцѣ нема для
школы хбсна майже жадного, а лишь сама
велика шкода; что въ школѣ вправъ, маючай
бути взбрцемъ для учительскихъ кандидатовъ
и кандидатокъ, не повиннѣ самостойно цѣ-
лыми роками учити неиспытованій учительский
практикантки або практиканты аще до того
предметовъ першорядныхъ, а не повиннѣ осо-
бливо тогда, коли на се есть поставлена и до-
бре платна учительска сила; что п. Будзынов-
скій оттягаючись отъ приписаного числа го-
динъ науки, а накидаючи ихъ практикант-
камъ и маневрующи школьнными годинами,
предметами науковыми и клясами, впроваджау-
черезъ те неладъ въ школѣ и въ науцѣ,
— признае певно каждый.

Але на тóмъ ще не кончатся похибы п. Будзыновского въ учительскихъ обовязкахъ. Розказано повысше, що онъ замѣсть 25—30 вызначув собѣ на науку въ школѣ лишь 5 до 18 годинъ на тýждень. Але и тыхъ сколько либо кольканайцять годинъ не держитъ якъ належится. Часто бевъ причины абсентуєся и не зарядить неразъ навѣть вступства за себе; неразъ прїде до школы и хочь мавъ годину аучится якась приватна орудка, — опускає школу. Се особливо тогды дѣєся, коли учитель народнїй бевъ квалификаціи приїжають складати испытъ. Дѣти его клясы сидять тогди даремнѣсенько и бевъ дозвору, часто одну либо и двѣ години галасують по коритарахъ, и перешкаджають другимъ клясамъ въ науцѣ. Вправдѣ п. Будзыновскій подавъ на письмѣ урядово краевому инспекторови п. Мандыбурови на дню 29 л. падолиста 1882, и то въ присутности цѣлого учительского тѣла тої школы, що онъ обтяжений працею въ школѣ, бо учитъ въ тóмъ роцѣ (1882/3) ажъ 27 годинъ на тýждень, але тогды учивъ п. Буда—їй дѣйстно годинъ 19, и то лишь отъ 8 падолиста 1882, а до того дня мавъ въ разу на папери 5, а потому 10 годинъ, якъ то вже вышесказвано. По визитаціи инспектора ували ти 19 годинъ геть въ долину.

Такожъ не додержує точно п. Будв—їй
гідъ колька годинъ на тиждень, котрій приймає
на себе. На годину иде познѣйше, а кончить скор-
ше. По двогодинній науцѣ мають дѣти 15 минутъ
павзы. Въ клясѣ п. Будзиновскаго, особливо
минувшого шкільного року въ злученій клясѣ
 $III+IV$ тревала тая павза неразъ около $\frac{3}{4}$ го-
дини. До того остатныхъ годинъ не державть
п. Будв—їй особливо минувшого шк. року зо-
всѣмъ, выпускаючи дѣвчата $III+IV$ кляси съ
 $\frac{1}{11}$, $\frac{5}{11}$ або $\frac{1}{12}$ въ школы, замѣсть ажъ ст-
ударомъ 12 годинъ въ полудне. (Д. 6.)

Кары за піяньство въ Галичинѣ и Буковинѣ.

Въ линневомъ выпуску „Statistische Monatsschrift“, выданой ц. к. статистичною центральною комиссію въ Вѣднѣ, стрѣчаю на стор. 363 и 364 невеличку ютатку о наслѣдкахъ уставы противъ піянства, выданой дня 17 июня 1877 р. спеціально для Галичини и Буковины. Якъ звѣстно, устава тая загрожує карою арешту ажъ до 1 мѣсяця або карою грошевою ажъ до 50 зл. кождого:

1) Кто въ шинкахъ, гостинныхъ домахъ
або на улицяхъ и иныхъ публичныхъ мѣсцяхъ
буде придыбаний въ станъ очевидной, выкинутою
чой згбршенье пяноны;

2) Кто въ такихъ же мѣсцяхъ другого здания
намыслу допровадить до стану пяноты ;

3) Кождого властителя шинку чи тамъ го
стинницѣ або его повѣреного, котрѣ пянымъ го
стямъ або

4) Недоросткамъ, приходячимъ безъ супроводу старшихъ особъ, продаве горячі напитки (окрѣмъ случаевъ очевидной потребы).

Выполнение той уставы поручено судамъ
повѣтovымъ въ Галичинѣ и Буковинѣ. Зъ выка-
зомъ статистичныхъ, якій тѣ суды переслали мини-
стерству справедливости за послѣднихъ шѣстъ
лѣтъ о выполнуваню той уставы, выходятъ слѣ-
дующія даніи. Отъ р. 1878 до 1883 засуждено:

дуючи дані. Отъ р. 1970 до 1980 рр.

	1878	1879	1880	1881	1882	1883
Въ Галичинѣ:						
1) Прибыльныхъ въ пяномъ станѣ	18.346	17.848	17.475	18.995	20.863	22.043
2) За употребованіе другихъ	291	277	346	320	271	237
3) Шинкарѣвъ за продажъ горѣв- ки пяныи	724	790	637	850	887	1.078
4) Шинкарѣвъ за продажъ горѣв- ки недолѣткамъ	4	10	25	23	12	10
Въ Буковинѣ:						
1) Прибыльныхъ въ пяномъ станѣ	1.077	935	1.798	2.000	1.567	1.759
2) За употребованіе другихъ	65	5	34	1	7	2
3) Шинкарѣвъ за продажъ горѣв- ки пяныи	35	50	114	124	96	105
4) Шинкарѣвъ за продажъ горѣв- ки недолѣткамъ	-	-	-	-	-	-

Засуджено отже въ тыхъ шести лѣтахъ за
галомъ за переступства тои уставы 122.624 лю-
дей въ Галичинѣ (що року пересѣчно 20.437),
9.779 въ Буковинѣ (що року пересѣчно 1.630).
Въ порівнаню до загального числа людности въ-
ходить таке, що въ Галичинѣ можна винувати
о піянство заледво 3·38, а въ Буковинѣ 2·79 лю-
дей на 1000. „Супротивъ утертыхъ фразъ (го-
ловно нашихъ польскихъ пановъ) о розширенії
піянства въ Галичинѣ и Буковинѣ — додає бѣ-
себе авторъ сей статистичної замѣтки — пок-
зуючися цифра особъ засудженихъ за піянство
взглядно дуже малою. Щобъ дати понятіе о вгля-
ній дробнотѣ тихъ циферъ, досить буде навестити
що въ трехъ рокахъ (1879—1882) засуджено бѣ-
ло въ Галичинѣ и Буковинѣ пересѣчно далѣ
більше людей (бо 31.000 рочно въ Галичинѣ,
около 3.400 въ Буковинѣ) за образу чести. Е-
виду тихъ, такъ невеликихъ циферъ укараныхъ
за піянство можна-бы смѣло твердити, що лю-

нѣсть Галичины и Буковины есть лѣпшою, нѣ; розпущена о нѣй слава; а что найменше, что става противъ піянства здужала положити як таку запору публичному выявлюваню сего поного налогу; бо вже жъ трудно прихилитися оптимистичного погляду, щобъ така устава са про себе була въ силѣ выкоренити подобный в логъ.”

Що до такого погляду прихилились труде
и що наша устава противъ піяньства не есть и
чимъ бôльше, якъ досыть невиннымъ експериме
томъ уставодавчои премудrostи нашего шляхе
ского сойму, се найлѣще показуютъ именно
повысши цифры статистичнї. Досыть тôлько ра
глянути на перовнoсть и неправильность и
прогресіи, щобъ переконатися, що устава ся
всѣмъ не сягає въ глубъ житя народного, а тô
ко хапає самій вершочки, що выполнанье еи за

житъ отъ случайностей, отъ добраи або злости покликаныхъ до еи перестерѣганя органі

и что коли-бъ мѣжъ народомъ оправдѣ вкорѣненій
бувъ нахилъ до пільности, устава ся всего мен-
ше могла-бы положити ему запору. Що устава
остаєсь доси болѣе або менше формальностю,
доказуютъ виши, въ сѣмъ дѣлѣ далеко важнѣйши
цифры, а именно цифры консумціи горячихъ на-
питковъ, доходовъ пропиційныхъ, числа кор-
шемъ, акцизы горѣлочнои и проч. Цифры тѣ,
майже по вѣхъ показаныхъ ту рубрикахъ за по-
слѣдніхъ 6 лѣтъ не то же вменшилися, але
декуды навѣть значно побольшилися.

доси ось лѣкъ. Въ Подгородицѣ було привезено
на котрый збѣглося богато всіхъ народа. Тамъ
и Горичокъ въ Коцуревъ, котрыи выпили
въ шинку до позной ночи, а избѣглиши под
почасъ бойку съ однѣмиъ подгородскими. И
надѣйшовъ вѣтъ, а не можучи бѣгахъ
утихомирити, казавъ обоихъ о 11 годовъ
замкнути до громадскаго шинклѣра, стычка
верь въ порожнѣ. На другій день разъ
ихъ выпустити и запозывъ обоихъ за тѣло
бобрецкого суду. Тымчасомъ и нача

Що наша устава противъ піянства навѣть
въ тѣмъ тѣсномъ обрубѣ, въ якомъ могла-бы
принести хосенъ, даже мало его приноситъ, т. е.
не ставить тревалои и систематичной запоры про-
тивъ публичныхъ проявовъ піянства, показуютъ
повысшій цифры даже наглядно. Коли бо въ пер-
шихъ трехъ рокахъ цифры заоудженыхъ суть
загально меншій, въ слѣдующихъ рокахъ они, про-
тивъ всякого ожиданя, выходять больши, мѣжъ
тимъ, коли людность при довшомъ дѣйствованю
такои уставы (котру въ кождомъ разѣ даже лег-
ко обойти) повинна чимъ разѣ больше до неи за-
стосуватися.

Słówko prawdy „Karjera Lwowsko-ro”.

Въ ч. 207 „Kur. Lwowsko го“, однокого
зъ мѣжъ щоденныхъ львовскихъ газетъ прихиль-
ного Русинамъ, помѣщена вступна статія підъ
повысшимъ написомъ, котрои основа — зовсѣмъ
неправдива и вымагае спростовання. Розказано
тамъ ось що: „Въ судѣ повѣтовомъ бобрецкому
отъ якогось часу появляются жалобы селянъ на
переслѣдованія и тероризмъ дознаваный за голо-
сованье при выборахъ сеймовыхъ на обывателя
и кандидата комитету польского. Одного селя-
нина побито недавно прилюдно на рынке за то,
что на Ляха голосувавъ. Обжалуваю той фактъ
до суду, але „sragawcy“ бачучи, що не жартъ,
просьбою и намовою спонукали его отпустити
тут жалобы. Въ другомъ случаю ініціаторомъ

3. Очевидна затымъ рѣчь, що тѣ отчите и
отбулися только загальни зборы читальні, спѣвакъ и
спѣвахъ и о зборахъ было въ свѣй чась засіданія
млена староство бобрецкое, и завѣдомленіе тѣ, якіе
актъ урядовыи, въ староствѣ не могло бути
w zapomnieniie, бо инакше, щожъ бы могли
думати о бобрецкомъ староствѣ?

4. „Kurjeg Lwowski“ чейже знає, що народне не єсть шпилька, котру можна бути въ пуделочко и що рѣчъ така не могла бы отбутися безъ розголосу. А по друге, пытаемъ редакцію: якій звязокъ могло бъ мати въчесъ Романовъ съ Сойкою коршемною въ ІІІ. городищахъ?

Городищахъ т.
5. А тѣ таємничій „јасуš рапowie за Lwowa“, о которыхъ „Kurjeg“ згадує яко о головникахъ агитаторахъ, на которыхъ голову опадаютъ коцу рѣвскаго Семена, — се були не кто іншій якъ толькo отпоручники завязаного при тов. „Провѣта“ комитету для сельскихъ читальни, ико поважnїй, загальнозвѣстnїй зъ своеи дoлжностю. Мы бажали-бъ, щобъ „Kurjeg Lwowski“, яко вже хоче часомъ высказувати Русинамъ „правdy“ (за котре мы були-бъ дуже видалi опиравъ тѣ свои слова на дописяхъ людей — вѣотныхъ и тверезыхъ...).

ДОПИСИ.

Зъ Тернопол

(Третя філія Народної Торговельної Фінансової Компанії в Львові) заснованої в 1861 році, було засновано звертало "Дѣло" бажаність синоду на велику вагу економічного розвитку руського народу і указувало на потрібність мірливого прагнення на той час, що вимуравлиної праці на тобі воля, боротьба з номічними добробытами і народно-науковий розвиток нашого народу пойде сприянною ходою. Між іншими статтями въ той же прямъ замѣстило "Дѣло" въ III. роцвіт. чч. 77 и сл. многоцѣнну студію п. В. Більного п. з. "Якъ собѣ люде въ нуждѣ добра раду", въ котрой авторъ, наявувши привыкніе торговельного життя європейскаго широкаго діапазону, домагався основання головной країни у Львовѣ, щобъ съ єю подмогою и посереди твоїхъ могли засновуватись и розвиватись

Отсе основа статії „Kigj. Lwow.“. Не вда-
ючися въ полемику съ выводами, які та газета
основала на повысшихъ фактахъ, мы можемо вы-
разити только здивованье, яке могла редакція
„Kigjera“, такъ поважно и тверезо дивлячись на
справу руску, датися на подходы якогось шови-
писта и начечатати на чольномъ мѣсци таку не-
складицу, якъ повысша. На подставѣ одержа-
нои въ томъ дѣлѣ докладной дописи зъ Романова
мы спростуемо только факты.

1) Зовсѣмъ безпѣдставно говорить „Кигјег“ о двохъ случаяхъ побитя выборца въ бобрецкому повѣтѣ. Случай такій бувъ только одинъ — въ Подгородищахъ, и притрафився онъ выборцеви зъ Коцурова, Симеонови Горичкови, чоловѣкови уживаючому въ многихъ взглядахъ неподхлѣбнои славы.

2) Зовсімъ безпôдставно „Кагјег“ надає побитю того выборця характеръ якоись „антиляц-
кои агитації“; дѣло было далеко простѣйше и ма-

спокоеню, котра конче просилась подъ по-
кровъ Народной Торговлѣ. Подолье, де "хлѣбъ
на колю, а ковбасами плѣтъ загорождены",
полишише на вѣльмъ вызыскавачевъ, втеряло
колишній свой добробыть до того степени,
что народна пословица сталась въ значаи-
тии лишь исторично споминкою, тому
какъ потребовало экономичной еманципациі.
Жидова розвельможилася не только по мѣ-
стахъ, але и по селахъ почала засновувати
свої крамики, котрій заразомъ суть и огни-
щами ляхвярскихъ сѣтей. Только десь-недесь
найшовся ємкій селянинъ, що отважився вы-
повестіи экономичну борбу жидовскому кра-
марству и заснувати у сель християнський
смѣшъ. Однакъ се нечислении базы середъ
простого Подоля. По мѣстахъ же побочъ
жидовъ розвѣлись немногій польскій купцѣ,
котримъ або зовсѣмъ не въ тимѣ, що жijутъ
середъ руского и переважно въ руского
народу, або хочъ и послугуютися часомъ
рускимъ словомъ, то толькі для нереаль-
ної спекуляції. Середъ такихъ обставинъ певно
же наші родимцѣ повитають радостно вѣсть,
що въ Тернополи сь початкомъ осени откры-
ває "Народна Торговля" третю філію — для
Подоля, въ рynку, въ нарояній каменици
дра Ландава, въ котрой тепер мѣстится та-
коже "Руска Бесѣда". Народна Торговля дбає
очевидно, щобъ отповѣсти потребамъ и вы-
могамъ всѣхъ сторонъ нашего краю и народу
и тому не могла поминути такоже Подоля.
Однакъ тепер отъ наси валежить всѣми си-
мами політизъ змаганія Народної Торговлї до
вихорного вросту нової філії. Жива
сегородній на Подолью заповѣдають лучшій
быть якъ минувшихъ лѣтъ, отже меншіе
заможніи Русини, громады и братства церков-
нія повинні прѣти въ помочь Народній Тор-
говлї, вписуючися въ члены товариства, при-
чаймъ треба вложити 1 зр. вписового и бодай
одинъ удѣль 10 зр. (наразъ або въ двохъ ра-
таг), котрій вѣстаетъ власностю члена и даетъ
ему право до участія въ зыскати (дивіденду).
Заможній, не сумнѣваючися, вложать боль-
ше удѣль або вкладокъ щадничихъ, котрій
товариство опроцентовує. Підмога для нової
філії въ стороны родимцѣвъ есть тымъ ко-
нечнѣша, що задача еи на Подолью превелика.
Она бо не толькі повинна обмежитися на до-
ставуванье товару якъ найлучшого и най-
дешевшого купуючимъ, а повинна-бъ такожъ
допомагати до засновуванья крамницъ по мѣ-
стахъ и селахъ и такъ не толькі вызыва-
ти нашъ народъ бѣгъ обманьства и вызыску-
вавъ, але и отважити его бѣгъ ярмарочного
вокзальства и гайнованія тымъ способомъ до-
рогого часу и тажко заробленого креїцаря.
Се задача не легка, не маловажна, за котру
повинні приватися всѣ філії въ своихъ сто-
ронахъ, не кажучи вже о тѣмъ, якъ високе
предназначеніе спочивая на цѣломъ товариствѣ.
Недавно възвавають о. Д. Танякевичъ одну
сторону той задачи, а я тутъ докину хочъ по-
можніи гадку, безъ намѣру, писати простору
студію. Народна Торговля повинна бути и не-
зрено становище въ будучности росадникомъ
наштойного руского купецтва. По всѣхъ
правахъ бачимо переповнене, а вже Русини
хочь-бы и найсподобнѣшому годѣ доби-
тия якогось примѣщенія. Отже даймо самі
про себе, не пускаймо гроша руского въ чужу
землю, підмогаймо свою інституцію, а она
забѣльшихъ приходахъ повинна подумати
о тѣмъ, щобъ допомагати рускимъ молод-
имъ образуватися фахово въ торговельно-про-
мысловомъ заводѣ. Не можна сумнѣватися
пѣдомъ дотеперѣшнього досвѣду, що въ короткому
показаєшъ потрѣба оснувати ще колька
одн., а щобъ они спочивали на твердїй під-
логи, потреба имъ фахового веденія. Тому
же нынѣ вавзасу треба подумати, щобъ при-
способити до того нова але свои дгловѣдні
одн. Тутъ отже розкрывається широке нове
поле для нашої молодежи, дорога до самостой-
ного независимого становища. Ити тому въ
намогу, не вѣтажеся жадень щирый Русинъ,
такожъ подѣлившись отрадно вѣстю съ на-
шими родимцами, не сумнѣваючися, що нова
одна найде щирый привѣтъ и щедру под-
трпту на Подолью!

Зъ Черновець.

(Наши румунізаторы священики а народо-
віцами мы въ "Дѣлѣ" о утиску руского свя-
щенства черезъ тутешній православный кон-
систоріи и о румунізованію Русинівъ. Справдѣ,
такожъ дается сильно чуті, бо многій свя-
щенникъ Русини, котрій въ силѣ суть надъ
нашого народа працювати, бѣстраху-
ющіи отъ такого дѣла и въ переляку спіять
блаженыхъ и поживають дары, котрій
черезъ юга stolaе дѣстаются. Деякій свя-
щенникъ сягають ще дальше, але не священ-
ники Русини, а Румуни, розмѣщений по рус-
кимъ селахъ, — бо они своимъ поступомъ на-
шому рускому черезъ пять горївки деморали-
зуютъ, ба наївть за коляды дають платити
горївкою).

Такожъ мали мы случай чуті бѣгъ письмен-
нію газди въ Вацковець надъ Серетомъ, що
відомий священикъ о. Манасі на Роздвижній
дні ходить по колядѣ съ великими вѣланами,
які пахамаръ за нимъ носять, и прійшовши
до газди, жадає бѣгъ газди, аби єго частувати
горївкою. Коти газда покаже толькі фляшку
які репрезентанты піднѣмсихъ народностей.

фляшку бѣгъ газди и висыпав въ неї горївку
до свого вѣана. Повторивше се въ кождїй
хатѣ, наприче собѣ колька ведерь горївки,
котра ему ажъ до коляды на другій рокъ слу-
жити.

Подумайте собѣ теперъ, брати Галичане, якъ на се народъ рускій задивляється. Онъ смѣ-
ється въ такихъ священикѣвъ. Справдѣ въ чого
смѣяти, бо лучшихъ румунізаторовъ конси-
сторіи на рускій села послати не мѣгъ! Мы
дивуємося, що консисторія о. Манасіо за єго
пovedеніе таки ще въ бѣличії червоного пояса
не давъ?

И се, брати Галичане, буде вамъ смѣшно,
но не дивуйтесь, — то такъ у наси бути му-
сить. Бо коли о. Андрійчукъ Бессівій, Фе-
доровичъ, Велигорскій, Жалковскій за ревність
около просвѣтъ народу и отверзенія своїхъ
парохіянъ до тепер нѣякого отзначенія бѣ-
консистора не дослужилися, то котръ має въ
бѣзнанії червоний поясъ получати, якъ не таки
о. Манасіо, Румуни?

Помимо того Русини селяне вже вачали
провиджувати и будятся самі: закладають
читальнї; немногій священики, що не жада-
ють владичихъ бѣзнанікъ, бо якъ каша руска
пословиця "на що такої бѣзнаніки, коли якій
попъ, таке и благословеніе", якій владика, така
и вартостъ даного єго бѣличії для священи-
кѣвъ, стараются для народа працювати а за
ними всѣльдъ и нечислена мирска інтели-
генція. Кажу нечислена, бо мы не маємо бо-
гато родимъ Буковинцѣвъ съ академичными
студіями; наша університетъ въховавъ до
тепер лишь одного православного Русина, котрій
есть урядникъ при дирекціи скарбу, а котрого Румуни коли-бъ могли, то не до
Сибїру, але ажъ до Готентоттвѣвъ загнали-бы.
Не дай имъ Боже дочекати того!

Помимо того всего народъ буковинсько-
рускій живъ и жити буде, бо, якъ бачимо, при
своїй сильній натурѣ множиться а румун-
ській народъ руситься. Сему помагає культура
руска, виспа бѣгъ румунської. Не гнївайтесь,
паны противники наші, але оно такъ мусить
бути — польша правъ природныхъ, що виспа
культура перемагає..

Буковинець.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Російська агітація въ Боснії и Герцеговинѣ). "Pester Lloyd" получивъ зъ Сераева сен-
заційну вѣдомость, послия котрої комендана 15 кор-
пусу завѣдомоїа комендантівъ стації, що въ рос-
сійськихъ емісаївъ перешло черезъ Сербію до
окупованыхъ краївъ. Они засмотреній въ пора-
дочній парапорты и юдуть въ характерѣ кореспон-
дентовъ до газетъ, но на дѣлѣ суть они або пен-
сіонованими або активными російськими офици-
арами. Вѣдомость "Pester Lloyd" не знай-
ла до тепер потвердженія въ нѣякій другій
газетѣ, тому-же належить прїмати єи съ засте-
реженіемъ. — Той самъ кореспондентъ доносить
рѣвночасно своимъ читателямъ, що 27 н. с. лип-
ня 15 розбішакъ напало на село Єлечъ коло
Фочи и допустило велико розбою. — Про-
відникомъ розбішакъ мавъ бути бувшій жан-
дармъ, котрій въ униформѣ уїїкъ зъ служби.
(Заосмотреніе вѣдоз и сирѣтъ по официа-
рахъ). На найближшій сесії ради державної на-
мѣрія министеръ оборони краївої Вельзергайдмъ
внести проектъ закона о заосмотренію вѣдоз и
сирѣтъ по официарахъ. Після сего проекту будуть
вѣдоз и сирѣтъ по официарахъ поставленіи на
рѣвнѣ съ вѣдозами и сирѣтами прохачъ урядни-
ковъ державы. Коти законъ вѣдозъ въ жити, ого-
лосить министеръ вѣдозъ норму для женитибы
официаровъ, въ силу котрої знесене буде огра-
ниченіе, що лиши одна шеста часть зъ кождїї
группы станової може женитись; ограниченіе єе
буде обовязувати лѣшъ въ корпусѣ штабу гене-
рального. Кавція супружеска буде висноїти у
подпоручниківъ 25.000 зр., у поручниківъ 20.000 зр., у капитанівъ 2 кл. 15.000 зр., а кап-
итаны 1 кл. и майоры будуть обовязаній скла-
дати на кавцію супружеску 10.000 зр. — Отъ
подполковника въ гору будуть официары свободній
бѣгъ складанія кавції. — Такій самий законъ буде рѣвночасно внесений и въ угорському парла-
ментѣ.

(Платильна рѣчница правительства гр.
Taaffe). Дні 12 н. с. серпня минуло пять лѣтъ,
якъ гр. Таaffe обнявъ керму австрійского кабі-
нету. Сеє сеї причини помѣстивъ "Pester Lloyd"
замѣтну кореспонденцію зъ Вѣдня, въ котрой
представлена історія долитавскаго режиму бѣгъ р.
1879. Кореспондентъ показує, що лѣвиця парла-
менту сама причинила до того, що єи предста-
витель мусѣїи виступити зъ кабинету. Лѣвиця
бажала підкопати становище цѣлого кабинету и
до сего змѣяла цѣлъ єи акція въ парламентѣ и
по-за парламентомъ, но єи єи не повелося. Ог-
такъ доказує кореспондентъ, що правительство
гр. Таaffe зробило, що могло въ дѣлѣ помиренія
народностей и тепер не лиши много репрезен-
тантовъ нѣмсікого народа попирає гр. Таaffe,
але по думцѣ кореспондента Славянинъ перестали
уважати кривдженіи. Замѣтъ опозиції, що
Нѣмсії спыхають завѣгды на другій плянѣ,
зовсѣмъ безъосновій, бо побочъ З Славянинъ за-
дає въ кабинетъ бѣгъ Нѣмсіївъ. — Рѣвноожъ користно
для Нѣмсіївъ представляється листъ намѣтниківъ
и начальниківъ центральнихъ урядовъ, въ ко-
тихъ Нѣмсії займають далеко бѣльшій процентъ
які репрезентанти нѣмсікіхъ народностей.

(Зѣлэдъ цѣсарльзъ зъ Ішль) становить все
що предметъ дискусії европейской прасы. Въ
тѣмъ отношенію характеристичній имено голосъ
французскихъ журналівъ, котрій зближеніе Австрої
до Нѣмеччини а радше укріпленіе дружинъ
отношеніи межи обома сими державами объявив-
шеся въ зѣлэдѣ — витаютъ даже прихильно и
видятъ въ тѣмъ поруку удержанія европейскаго
мира. Правда, не цѣлъ французка право отзы-
валася про зѣлэдѣ въ Ішль въ такомъ тоинъ, но все
таки находились даже поважне число французскихъ
журналівъ, що висказувались въ прихильномъ для
зѣлэду дубъ. — Парискій "National" констатує
межи прочими, що порука удержанія мира сотво-
ренна союзомъ двохъ цѣсарльзъ, для Франції рѣвно
хосенія якъ и для контрагуючихъ державъ. Що
моральнаго поперти центральної Европы не треба
запознавати, показала лондонська конференція.

(Соймъ фогарльбергскій) зѣравовъ дні 11
в. о. серпня. Нововыбрани симъ не заповѣдає
интересныхъ обрадъ, а предметъ, котрый по-
бочъ торжественної участії въ открытию арльберг-
скога жалѣзницѣ найбѣльше займає симъ и публи-
ка въ Ергенції, будуть разправы надъ коштами
учителійськихъ конференцій. Справа таїстоить
вже бѣгъ трохъ лѣтъ на днівнѣмъ порядку и не
може дождатися остаточного полагодженія

правъ, якъ колонизація въ Ангра Пекена и лон-
донська конференція, приступила єи справа мор-
скога розбою на Нѣмецкому морі. Англійскій роз-
бішакъ морські нації, именно приватный кора-
бель нѣмецкій пріовіантовъ и зрабували єго. Кн.
Висмаркъ вилазить въ єй справѣ остру ногу до
англійскаго правительства и приказавъ нѣмецкій
адміралії вислати погоню за розбішаками. Найбѣльше
здѣсь подражавъ Нѣмсіївъ открытий артикуль
англійской газеты "Standard", котрый дуже
остро виступає противъ кн. Висмарка и до-
казує, що лиши поступованье нѣмецкого предста-
вителя виновате тому, що конференція розбилася.

Скоро лиши цѣсарь нѣмецкій приїхавъ въ
Бельбербер, покликавъ заразъ до себе бар. Шле-
цера и розвѣдувало, якъ стоять переговоры съ
курію римською. Що достовѣрного жерела доно-
сятъ о єймъ розговорѣ, що Шлецеръ заявивъ
цѣсареву нѣмецкому, що переговоры єи на во-
лосокъ напередъ не поступили; курія римська
стараєсь лишь поверхно удержанія съ Нѣм-
еччиною добръ отношеніи. Съ симъ заявленіемъ
Шлецера згаджалось — наколи лиши єи правда
— и то, що папа поручивъ малюровъ Левбах-
хови намалювати для себе образъ кн. Висмарка.
— Сторонництво вольнодумне починає на конецъ
розвивати бѣльшу агітацию выборчу; Рихтеръ и
Рикертъ скликують въ єй цѣли великий митингъ
въ Оберъ-Бингенъ. И Поляки въ Познаньції
зачинають тепер троха бѣльшу рушаточу. Ха-
рактеристичній есть єи обставина, що познань-
ції Поляки постановили збрвляти отъ нѣмецкимъ
центрумъ въ парламентѣ и хотіть виговорити
собой фракцію, котрѣй не була такъ зависима
отъ центрумъ якъ дотеперѣшня и моглалучитися
то єи однімъ то єи другимъ сторонництвомъ по-
слія потреби.

Туреччина. Представитель вѣдъ державъ
вызвавши Англію и Іспанію, вручили 7 о. м.
Портъ отповѣдь на окружне письмо Порты въ
справѣ санитарної ради. Въ єй отповѣді доказу-
ється, що іменование новихъ отоманськихъ чле-
новъ до ради санитарної не отповѣдала угодъ и
жадається заведеніе status quo въ єи складѣ. Асимъ
папа отповѣвъ на се, що Портъ зостає при своїхъ
поглядахъ, щобъ чужій делегати розпочали
свою роботу въ радѣ санитарній, въ противнѣмъ
случаю буде Портъ змушена заводити сама ква-
рантины. Чужій представитель вид

Н О В И Н К И.

— П. Іосифъ Юрій Федъковичъ, славно-звѣстный бу-
ковинський поетъ и повѣстеписатель почавъ по-
следнимъ часомъ зновъ бѣльше посвящати труду
на писанье. Вѣстю сею всѣ Русини дуже зраду-
ютъся. Въ зимѣ написавъ п. Федъковичъ мелодраму
„Керманичъ або стрѣляный крестъ“ въ 5 актахъ
и подарувавъ сю красну мелодраму на власнѣсть
русскому драматичному товариству въ Чернѣв-
цяхъ. Сими-жъ днями — якъ пишутъ намъ зъ
Черновець — выкѣнчивъ п. Федъковичъ мелодра-
матичну фрашку въ 3 актахъ зъ буковинско-
русскаго житя: „Сватанье на гостинци“ — и та-
кожъ дарувавъ товариству драматичному. За оба
тѣ цѣнны дары руске товариство драматичне вы-
сказує свому покровителеви и почетному членови
глубоку вдячнѣсть, а буковинска Русь тѣшится,
що би славный писатель-ветеранъ Федъковичъ
помимо всякихъ трудностей въ своїмъ нынѣш-
н旣ъ житю, въ борбѣ о хлѣбъ насущный — збо-
гачує нашу литературу. Кромѣ тыхъ двохъ
праць драматичныхъ п. Федъковича, котрій вже
товариство драматичне має въ своїмъ посѣданю,
п. Федъковичъ — якъ заявивъ своимъ пріятелямъ
— выготовивъ до печатаня нову трагедію зъ
исторії Козаччини „Мазепа“ въ 5 актахъ, и на
ново переробивъ до печати свою 5-актову траге-
дію „Довбушъ“. На тыхъ трудахъ п. Федъковича
ще не конецъ. Послѣдними часами зѣравъ онъ
множество пѣсней и колядъ и злагодивъ до пе-
чати підъ заголовками: „Найкрасшій спѣванки
русскаго народу на Буковинѣ“ и „Колядникъ ру-
скаго народу на Буковинѣ“. Обѣ тѣ праць ма-
ють для буковинско-русскаго народу велику вар-
тость въ нынѣшнѣй хвили румунизаторскихъ за-
ходовъ въ церквѣ и въ житю товарискому. Нашъ
дописуватель, п. Буковинець, предкладає збирати
фондъ на выданье творовъ славного буковинско-
го кобзаря; одна частина того фонду повинна
бути — якъ се у всѣхъ народовъ дѣєся — обер-
нена на друкъ, а друга на ремунерацию автора.
Тому братя Буковинцѣ и Галичане присылайте
на руки руского товариства драматичного въ
Чернѣвцяхъ свои лепты на выданье творовъ Федъ-
ковича, а причинитесь тымъ и до з bogаченя на-
шої литературы и до заохоты одного зъ першихъ
нашихъ писателівъ працювати на нивѣ нашої
словесности!

— Проф. Иванъ Левицкій (Нечуй) при поворотѣ сво-
їмъ зъ Щавницѣ загостили на 2 днѣ до Львова.
Щавницкій воды послужили нашему писателеви,
окрѣпили его здоровье, которымъ всѣ мы мусимо
дорожити. Завтра выѣздитъ п. Левицкій на Чер-
новцѣ и Яссы до Кишинева, куда его зовутъ у-
чительскій обовязки.

— Проф. Петро Нѣшињскій, звѣстный перекладчикъ „Антигоны“ и „Одиссеѣ“, выѣхавъ уже зô Львова по тыжденевой гостинѣ до Одессы. Сердечный нашъ гость скориставъ изъ слу чаю загальнога збору Товариства педагогичного и концерту та забавы вандровниковъ-студентовъ въ Станиславовѣ и удався бувъ зô Львова до Станиславова, щобы побачити наше народне и товариске житє. Не треба и казати, що проф. Нѣшињскій вынѣсъ изъ збору Тов. педагогичного и зъ концерту та забавы нашои молодёжи якъ найскрасшевпечатлѣннє. Музика и танець нашои „коломыйки“, котрїй онъ першій разъ въ житючувъ и бачивъ, безконечно ему сподобались — и отъездячи закупивъ композиції коломойки, щобъ прекрасную ту музiku и той танець зробити популярными въ Одессѣ. П. Нѣшињскій есть великимъ любителемъ и знатокомъ музики и самъ есть композиторомъ: мѣжъ іншимъ скомпонувавъ оперу „На-

торомъ; и въже иншии скомпонувааъ оперу „на заръ Стодоля“, котрои частина небавомъ выйде зъ друку въ Липску. Мужескій хоръ зъ тои оперы: „Закукала та сива зозуля“ бувъ спѣваний колька разбѣхоромъ Лисенка въ Кіевѣ и стався дуже популярнымъ. „Одиссеѣ“ мае п. Нѣщиньскій доои 9 книгъ впованѣ приспособленыхъ до печати; мусимо признати, що перекладъ дуже гарный. Прочї книги выкончить до року, бо отдастся вже выключно лишь той роботѣ, и за рокъ зможе вже разпочатись печатанье цѣлои „Одиссеї“. П. Нѣщиньскій — великій знатокъ греческого языка древного и нового (7 лѣтъ бувъ на университетѣ въ Атенахѣ) выготовивъ до друку гексаметровый перекладъ „Слова о полку Игоревѣ“ на греческу мову Гомера. Гостина п. Нѣщиньскаго у Львовѣ остане для тыхъ, що его сцѣзнали, на довго милымъ споминомъ.

— Николай Костомаровъ звѣщае въ письмѣ писаномъ до одного съ своихъ петербургскихъ друзъ, что здоровье его получаesя. Славный нашъ историкъ небавомъ переѣде зъ Украины до Петербурга, щобъ заниматися дальше своими историчыми трудами, котрѣ придали ему и загальне поважанье и таке почетне имя.

— Въ дѣлѣ могилы Тараса Шевченка надославъ за-
вѣдуючій реставраційными роботами инженеръ А.
Якубенко слѣдующе заявленье до кіевской „За-
рѣ“: „Роботы коло устроеня могилы Т. Шевчен-
ка, огорожа въ-округъ побѣ десятины (1 моргъ)
мѣсця притыкаючого до могилы и хата для сто-
рожа, разпочатй въ червни минувшого року, скон-
ченй вже въ цвѣтни сего року. Зелѣзный крестъ
съ барельефнымъ портретомъ поета поставленый
20 липня с. р. въ серпни крестъ буде помяльо-

— Зъ Станиславова пишутъ намъ, что доходъ brutto зъ вечерка музыкаль.-декламаторского устро-
еного въ день збору педагогичнаго Товариства
принѣсъ (помимо дуже низькой цѣны вступу и
входа) 1000 руб.

— Е. В. царь дарувавъ для потерпѣвшихъ другій разъ отъ повеніи мешканцѣвъ въ повѣтахъ: берега пії скії, пôлгаскії, білопії, въ станицахъ

славѣвскомъ 4.000 зр., — разомъ съ попередны-
ми дарами — 24.000 зр.

— Въ рускомъ дѣвочомъ воспиталищи у Львовъ раз-
починается школьній рокъ 1884/5 дня 1 л. вересня с. р. Дѣвчата принятій и замѣщены въ заведеню будуть учитися всѣхъ предметовъ, якій законъ для сѣмь клясь школъ народныхъ приписуе. Кроме того могутъ воспитанницѣ на желанье родичевъ и опѣкунѣвъ за особымъ вынагородженемъ учитися музыки на фортепианѣ, кравеца, чужихъ языковъ, танцѣвъ и гимнастики. Дѣвчата старанно маютъ вправлятися въ всякого рода работахъ ручныхъ; при тѣмъ настоятельки докладати будутъ всѣхъ усилій, щобы втягнути и приучувати ихъ до замилування въ праці, порядку и ощадности домовѣй. Яко заохота до бѣльши пильности и чистоти межи воспитанницями маютъ служити класификація щоденна и тыжднева, отзнаки, подарки, книжочки при конці первого и другого пѣврока. По упливи пяти мѣсяцївъ настоятельство посылати буде родичамъ або опѣкунамъ справозданье зъ поступу, пильности, поведеня и стану здоровя воспитанниць. Дѣвчата пріймаютъ отвѣдины только родичевъ и опѣкунѣвъ або особъ, котрій отъ родичевъ выкажутся повномочiemъ. Порядокъ домовый вымagaе, щобы часъ на такій отвѣдины бувъ стисло захований. Години отъ $12\frac{1}{2}$ до $2\frac{1}{2}$ въ четверъ и недѣлю суть на то призначений. Въ случаю слабости дитини есть вынятокъ зъ того правила. Не могутъ такожъ безъ родичевъ воспитанницѣ отвѣдувати кревныхъ або домы чужї. — Цѣна ставится:

за виктъ и мешканье . . .	20 зр. мѣсячно,
за сервісъ, меблѣ и свѣтло . .	10 " рѣчно,
за пранье, прасованье и опалъ .	10 " рѣчно,
за музику на фортепианѣ . . .	5 " мѣсячно,
за науку спѣву	2 " мѣсячно,
за науку кравеца	2 " мѣсячно,
за науку французскаго языка .	2 " мѣсячно,
за гимнастику и танцѣ . . .	10 " пѣврочно,
за уживанье и строеніе фортепиану	5 " рѣчно.

Упрашається родичевъ и опѣкунѣвъ складати заплату за виктъ и мешканье въ четырохъ ратахъ зъ горы: 1 вересня, 15 падолиста, 1 лютого и 15 цвѣтня. Музика, спѣвъ, ноты, наука кравеца, французскаго языка, гимнастика и танцѣ, книжки, приборы до писанія и рисунковъ, уживанье и строеніе фортепиановъ, выдатки на лѣки и оплата лѣкаря, все то позостає на коштъ родичевъ а взглядно опѣкунѣвъ. Такожъ зволять родичъ або опѣ

дно опъкуновъ. Такожь зволять родичъ або опъкуны зложити въ руки настоятельки певну квоту на франкованье листовъ, котрй дѣти до нихъ пишутъ. Выправа мае обнимати: 1 сѣнникъ, 1 ковдра, 1 подушка, 6 простирадль, 6 пошевокъ, 4 серветы столовы, 6 ручниковъ, 12 сорочокъ дневныхъ, 6 сорочокъ ночныхъ, 12 паръ панchoхъ, по 6 штукъ спôдной одежи а 1 фланелева, 12 хустокъ до носа, 2 корсеты, 1 плащикъ зимовыи, 2 пары рукавичокъ, 3 пары обуви, 1 пара барлачиковъ, куферокъ на рѣчи, гребень, щеточка, ножички, наперстокъ, и пр. Зборонено привозити съ собою всякого рода бижутеріи, нешкользи книжки або ииши непотрѣбніи предметы. Выправа бѣля може позостати недоконченую, якъ н. пр. пара сорочокъ недошитыхъ, колька хустокъ до носа необрубленыхъ, тіи могутъ бути въ заведеню докончени. Мѣсцъ въ заведеню буде на 40 воспитаниць. Науки разпочнутся съ наибôльшою точностею съ днемъ 1 вересня,proto всякий опозненя выпадуть на некористь воспитаниць. Кто зъ родичевъ чи опъкуновъ радъ бы засягнути якихъ поясненъ, може письменно отнести до Преп. Настоятельства заведеня, улиця Стрыйска ч. 16.

— Въ Воскресеняхъ, селѣ пôдъ Коломыєю завзуюся читальня заходомъ мѣсцевого пароха сов. о. Ивана Рудницкого, вѣденського богослова Нестора Рудницкого и п. Ивана Стефанчука. Статуты высланы вже до ц. к. намѣстництва. Проторжественне открытье читальни въ своїмъ часѣ донесено.

— Нова читальня отворена въ день св. ап. Петра и Павла с. р. въ селѣ Бучина належачомъ до парохіи Гаївъ Старобродокихъ стараньемъ трудолюбивого о. Ив. Сѣрка. До читальнѣ вписалося 28 членовъ. До выдѣлу выбраны честнѣ пп. господарѣ: Василь Якубовъ яко предсѣдатель, заступникомъ его Михайло Побережникъ, секретаремъ Андрей Побережникъ, библіотекаремъ Никола Романичъ, а каоієромъ Иванъ Рипяньскій; заступниками: Петро Ковальчукъ и Илія Рипяньскій. Читальня вписалася вже до тов. „Просвѣты“.

— До выдѣлу рады повѣтовои въ Стрыю выбрали Ля-
хи и Євреѣ: бар. Іосифа Бруницкого маршал-
комъ, адвоката дра Попеля заступникомъ, а вы-
дѣловыми Юл. Бараньского, гр. Кар. Дѣдушицко-
го, дра Ф. Фрухтманъ, Ал. Стояловскаго, сов.
Яна Маерановскаго и Ад. Онишкевича. А нѣ одно-
го мѣжъ ними нема Руцина! Гарно! Лишь такъ
далъше!

— Львівський судъ розписавъ лицитацію на по-
зоставшу отъумершину по бл. п. крылошанинѣ
Володиславѣ Бачинському на 18 л. серпня межи
10 а 12 годиною. Лицитація отбудеся въ бу-
дынку капитулы рускои. Дня 18 л. серпня при-
падає велике руске свято Преображенія, кромѣ
того уродини Є. В. цѣсаря, — отже мѣжъ 10 а
12 годиною, коли буде въ архикатедральному
храмѣ отбуватись архіерейска служба Б., на ко-
тру поспѣшать певно численно и нашій високій
представителѣ властей, — то ровночасно побочь
самого великого престола (де було помешканье
бл. п. крыл. В. Бачинського) буде кипѣти гар-
мидеръ львівскихъ „ганделесовъ“!... Чи справдѣ
прійде до такого противзаконного нарушеня свѣ-
тлої отправы церковної въ день уродинъ Є. В.
цѣсаря австрійскаго?!

— Въ Болеховѣ вѣторокъ въ полудне сердѣ

годы зорвалася наразъ страшна бура съ лив-
мъ и градомъ величины волоскихъ горѣховъ
за пѣвъ годы вытюкла все по городахъ и
ляхъ. Колька центиметрова верства граду лежа-
колька годинъ. Дерева выглядываютъ якъ въ
долистѣ.

— „Nachspiel“ до русского академического вѣча въ Ко-
мыи. Въ ч. 84 „Слова“ помѣстивъ звѣстный ав-
ритетный писатель, господинъ Н. И. Ъ. допись
Коломыѣ о вѣчу рускихъ академиковъ, напи-
ну съ такимъ духомъ братерства, любви и
бдливости руской и съ такимъ правдолюбіемъ,
къ только отъ такого патріота можна было
дѣяться. Вѣче, устроене „одною частію нашихъ
академиковъ“, по думцѣ г-на Н. И. Ъ. „было
изъ большого интереса и весьма мало заинтересо-
вало здѣшнюю публику нашу, а она чего то
другого ожидала“. Чого ожидала та публика и
я чого не заинтересували еи рефераты о та-
кихъ животрепечущихъ цытанияхъ, якъ рускій вы-
пады въ середныхъ школахъ, въ университетахъ
пр.? А для того, по думцѣ г-на Н. И. Ъ., що
мы не видѣли репрезентантовъ ни „Академиче-
кого Кружка“ ни „Буковины“. Зъ той самой
причины и „гг. академиковъ явилось вообще не-
ногое“, а якъ-бы были хочь три репрезентанты
ыхъ обществъ „почтили собраніе своимъ при-

числивши и тыхъ що найменше 120 академи-
бъ, котрй на вѣчу дѣйстно явилися. Але чому-
ль не явилися запрошены тѣ репрезентанты и
вою приоутностию не зробили вѣче численнымъ
интереснымъ для г-на Н. И. Ъ.? На те пыт-
ае г-нъ Н. И. Ъ. не отповѣдає нѣчого, а мы
тповѣмо по просту: бо не хотѣли, бо змагаючи
о „общерусского единства“ уважаютъ себе чимъ
кремымъ отъ своихъ товаришъвъ академиковъ
рочихъ трехъ руокихъ товариствъ. Смѣшно и
умно! — Дальше говоритъ г-нъ Н. И. Ъ., що
цѣлое собраніе имѣло характеръ бурный и весь-
ча замѣчательна и разительна была горячекров-
кость со стороны молодыхъ друзей нашихъ“. Ре-
женье се наскрбъзь неправдиве, бо нарады вѣча
отъ початку до конца велись съ повною повагою,
объективнымъ спокоемъ и почутиемъ гѣности,
такъ що самъ правительственный комисарь выра-
вився по укбнченю нарадъ до деякихъ участни-
ковъ вѣча: „Народъ, котрый мае молодѣжь такъ
интелигентну, тактовну и переняту такимъ горо-
канскимъ и народнымъ почутиемъ, може нею
величитатися, може бути певнымъ своеи будучно-
сти“. Що бесѣда г-на Н. И. Ъ. о бурности вѣча
есть чистымъ плодомъ єго бурной фантазіи, се
видимо и зъ того, що нѣгде въ своїй дописи онъ
не навѣвъ анѣ одної бурной сцены зъ того вѣча,
а тамъ, де старався показати бодай „горячость“,
мусѣвъ брати на помочь ажь — друкованье. Ста-
лся се именно въ томъ уступъ, де г-нъ Н. И.
Ъ. згадуе про п. Кирчова, котрый „ударилъ на
„Нар. Домъ“, будто онъ, по его зрѣлому мнѣнію,
не заявляетъ віякой приклонности для руского
народа (pardon, г-нѣ Н. И. Ъ., сего п. Кирчовъ
зовсѣмъ не говоривъ!) и для того (?) теряетъ
характеръ народный; онъ (т. е. п. Кирчовъ, а не
„Домъ Нар.“) поставилъ внесеніе (тутъ пришло
къ горячей дискуссіи: имѣетъ ли въ стилизаціи

употребитись выражение „просити“ или „приказати), „Нар. Дому“, дабы онъ принялъ въ свои комнаты всѣхъ бѣдныхъ академиковъ и даль „Акад. Братству“ даровое помѣщеніе. Послѣ дол-

шай дебаты рѣшено употребити въ стилизаціи выраженію „приказати“. Смѣемо замѣтити г-ну Н. И. Ъ., что звѣстка та высоана зъ его палца. О нѣякому „приказуваню“ на вѣчу не было бѣсѣды, а була тѣлько альтернатива, чи „просити“,

чи „жадати“ — и надъ тымъ нѣякои горячои дискусіи не было, бо всѣ присутнї на вѣчу добре знали, что „Народный Домъ“ не есть нѣчия приватна власнѣсть и что публичному зѣбраню отъ

публичной инотитуци о публичныхъ справахъ не выпадае просити, а можна только выразити жаданье, — що вѣче й зробило. — Такъ само неправдива есть звѣстка г-на Н. И. І., що „долгой рѣчи г-на Шухевича короткій смыслъ былъ таковъ, что изданіе научового органа слѣдовало бы повѣрити Обществу имени Шевченка, средства же на изданіе нужно бы взять отъ Г. Русской Матицы“. На вѣчу ухвалено было лишь только, щобъ комитетъ постарарався о заснованье научово-литературного органу при опольнѣй (по можностї) помочи обохъ нашихъ научово литературныхъ товариствъ, — але нѣкто анѣ не ухвалювавъ анѣ навѣть не подносивъ такого абсурда, скій пôлоував вѣчу г-нъ Н. И. І. Противно, пôл-

який подсугає въчу г-нъ Н. И. Ъ. Противно, поднесено навѣть думку, щобъ комитетъ зовсѣмъ не здаймавъ тою справою „Матицю“ и не тревоживъ еи сну. Чи се було те „ужасное гремѣніе на „Матицу“, котре причудося г-ну Н. И. Ъ., — не знаємо, — мы окрѣмъ тыхъ зовсѣмъ ще не злопреступныхъ слобъ не чули нѣчого. Додамо въ конці, що неправдиво представивъ г-нъ Н. И. Ъ. п. Франка яко противника такої газеты, мѣжъ тымъ коли той промовлявъ именно за тымъ, щобъ въче дало ініціативу до еи засновання. — А на остатокъ, якъ-же комично выглядаете „ожалѣніе“ г-на Н. И. Ъ. на те, „что молодењціи друзья наши, едва опустивши школъни лавы гимназіи, хотятъ диктовати способъ поступованія и давати направленіе такъ высокостоящимъ и заслуженнымъ інституціямъ, якъ „Домъ Народный“ А кто-жь то вы такій, г-не Н. И. Ъ., що хотите зъ горы глядѣти на людей, зъ которыхъ многи покончили вже университеты, а навѣть здобули собѣ вже науковій степенъ?! И чи такъ то вы соко стоять вашій інституції — берѣтъ котре хотите — що нѣяка критика не зможе ихъ досягнути? Дай Боже, щобы такъ було, але тымъ часомъ — съ чистою совѣстю того не скажемо А поки-що, приймѣтъ, г-не Н. И. Ъ., тую неве

науку, що навѣть щобъ обкнунти хоти-
омъ, треба вправной руки, а то толькъ сме-
зитесь и смѣху паробите. Участники сеѧ-
тъ п. Нестора Яворовскаго одержали имъ
у допись съ просьбою оповѣстите въ юж-
но-клеветливой дописи „Словѣ“ про имен-
ихъ академиковъ, бо надѣюся, що докладъ
возданье зъ того збору буде напечатано, а
да выйде на верхъ, моя олива. Я хочу доказы-
ти той уступъ въ „Словѣ“, котрый може
кае. „Гн.-ъ Яворовскій — читаю въ „Словѣ“ —
ержалъ предложеніе Г. Кирчова и замѣти-
въ русско-народныхъ дѣлахъ и подвергъ-
жится только приказовати“. Цѣлый той з-
дѣлахъ народныхъ лишь „приказовати“
ѣcoli не подпишуся. Я оказалъ лишь спо-
льно о отношенію „Академичнаго Братства“ и
народнаго Дому“, що позаякъ „Акад. Братство“
може выклопотати для себе помѣщеніе въ
р. Домѣ“, — то рѣчею вѣча буде зажалати
„Нар. Дому“, щобъ „Акад. Братству“ да-
шенье (якъ дае „Акад. Кружкови“). Ба це
одився на стилизацио таку: вѣче высокому
санье, щобъ „Нар. Домъ“ давъ помѣщенье „Б-
тству“. Несторъ Яворовскій.

— „Для членныхъ дѣтей“ появилась въсно (накл.
ъ „Русского Товариства Педагогического“ у Льво-
маленький але дуже гарнай книжочки помы-
и заходомъ проф. В. Шухевича. Одна кни-
чка має заголовокъ: „Малый звѣринецъ“, на
каждомъ листочку по 2 малюнки (зѣрлатъ), об-
саній стишками. Заг. другой книжочки: „Ль-
вичъ“; на каждомъ листочку малюнокъ (все-
на), а на долѣ поясняющій стишкі. Малюнокъ
въ серединѣ, такъ и на першой сторонѣ
окладинокъ добре добрани и гарно кольорованій.
тишки написаній въ способъ отповѣдный до ли-
чного вѣку, — короткій, ясній, римований. На цѣ-
лѣдной сторонѣ окладинокъ додана табличка илю-
аженіе и выдаются намъ дуже на часѣ и дуже
отповѣдній на дарунки „для членныхъ дѣтей“.

— Спростованье. Въ моїй дописи про вандровку
укской молодѣжи зайшли деякій помилки, въ пояд-
ицяхъ, которыхъ годѣ было такъ докладно сказа-
ти и котрій теперь уважаю собѣ милымъ об-
изкомъ спростувати. И такъ при случаю прив-
я вандровки въ Сходници забувъ я кромъ цѣ-
заходы мѣсцевого приходника о. Савицкого,
отрый отъ самого початку тою вандровкою ду-
же занимався и до принятia та угощена въ
рѣвниковъ въ Сходници дуже богато причинилъ
я. Въ дальнѣй дописи, говорячой о пробуваніи
вандровки въ Болеховѣ, зайшла похибка въ пис-
ахъ: названо тамъ о. Панчака яко одного изъ
нихъ, котрій причинилися до принятia вандровки,
иѣжъ тымъ, коли о. Панчакъ въ правилю толь-
че бравъ нѣякого удѣлу. Все, сказане въ дописи,
относится до особы не о. Панчака, але о. Сѣн-
новича, мѣсцевого завѣдателя, которому за его
заходы и старанія вандровники справдѣ виннѣ цѣ-
ру подяку. *Дописуватель.*

— Одна дѣльница Галича, замешканъ жидахъ, зѣрѣла сими днями.

— Погромы жидовъ на Волыни. До „Czas-u“ дошло съять, что въ Домбровици на Волыни, посыпости гр. Плятера, выбухли страшній погромы, которые не закончились звычайнымъ разграблениемъ, бывшемъ жидовъ убито на смерть, а колькавацца страшно покалѣчено. Подобній разруху появился такожь въ губервіяхъ Полтавской и Херсонской.

— До 100 новыхъ будовель въ части вже описано сего року у Львовъ, а мимо того цѣнъ шкань не то не спадае, але и зростае въ гори. Особливо забудовуєся новыми гарными каменными дѣльниця Стрыйска.

— Именования. Судія пов'товий зъ Надвірної Адольфъ Пôдляшецкій, іменований судовимъ въ Коломыи, а судія нов. зъ Гуради-моры Ернестъ Чеховокій совѣтникомъ въ Чарнóвичахъ.

— Отъ комитету краевои выставы пчольничо-огородничои въ Тернополи одержуемо до умѣщаю-
дуючу отозву: „Отповѣдно до попередно опубликованої въ днівникахъ краевыхъ программы при-
готвленої въ Тернополи, пригадує комитетъ, що від-
става тая обігбудеся відъ 26 до 30 вересня. Помочь, яку намъ удѣливъ Выс. Видѣль країни
и Рады повѣтовїй, особливо зъ поблизькихъ
лиць краю, дальше щедрій подарунки тутешніхъ
громады и численныхъ корпорацій краевыхъ
зволять намъ вже нынѣ числити на най-
успѣхъ выставы. Нынѣ позволяємо себѣ
пригадати тымъ свѣтлымъ репрезентаціямъ
повѣтовимъ и громадскимъ и такожъ честнымъ
ституціямъ грошевымъ и іншимъ корпораціямъ,
котрій до сего часу не отповѣли на просьби
шай, щобъ були такъ добри по можности
нитися якъ найскорше до доброго уkońчи-
шої працї, повзятої лиши въ цѣлі економич-
ного розвою цѣлого краю. Подарунки на цѣль
будуть съ вдячностю принятій и особно
товарій. Заразомъ запрошуємо съ великимъ
стечю П. Т. продуцентовъ пчольництва, огоро-
дництва, садобвництва и промислу домового и
найчисленнѣйшого удѣлу въ тутешній від-
повѣдь котрой то цѣли будуть даскаві
намъ зголосеня найпозднѣйше до кінця січня
р., бо предметы познѣйше предложены
могли-бъ зовсімъ знайти помѣщення або

отподъїде. Блянкеты олошена и всякий выяснила будут уделаны (карто кореспонденційно) якъ наокоршъ безъ жаси оплаты. — Комитетъ выставы красной пчелично-огородничихъ и промыслу домового въ Тернополе, днъ 10 серпня 1884. Голова выставы: Щолинъ гр. Козубродскій.

— Зъ Перемышлянсько поста пишуть намъ: «Выходъ, якъ практически тутешнему маршалкови ради поездовою, выжавъ въ поѣздъ сожалѣніе. П. маршалокъ, человѣкъ честный, позажный и безогородный, дозвавши писульты отъ подчиненого ему инженера, отошъ жертвою своего урядоваго обовязку».

— Зъ Озѣромъ пишуть намъ: Зналиша добра луша, что порушила въ Вашой часописи справу нашого б. бурмистра Осташевского. А то сей п. Осташевский дуже тѣй забанокъ: помимо всѣхъ комиссий на него уха и якою не урываются. П. Осташевский зъ незѣбъшего ширшой публицъ жандарма зѣумѣвъ выйтъ на бурмистра, приобрати маечочки, — а теперъ онъ, хочъ то вже нѣбы не бурмистръ, але ише въ „obuwateli“.. Божъ то и не абы-яка фигуза: при выборахъ можна было на него числить якъ на Завишу, а при томъ же бути и энергичымъ, „спрѣзутъ-ымъ“ дѣятелемъ: за леда-ио всѣхъ п. бурмистровъ „бунтовника“ закувати и оставити, де треба; бунтовника вправдѣ заразъ выпустили, але п. бурмистрови и волосъ зъ головы не удавъ.. П. Осташевский зробивъ маечочки, хочъ мусѣть вже де-щъ зъ него звенити; правда, что мимо ржавыхъ комиссий, звернувъ ажъ въ послѣднѣхъ часахъ, але абсолюториа рахунковъ все ще не має. Не 8 днѣвъ (якъ написано въ „Н. Проломѣ“), але 4 тыжнѣ сидѣвъ тутъ ц. к. судія слѣдчій зъ Золочевъ, та переслухає отоки свѣдківъ, и щось даже багато обчисляєтъ. Доин п. О. все ще на вѣлькой отої.. А можъ „на тежъ саївъ вправie uâscie pio пісні“?

— Въ Сасовѣ умеръ 6 л. серпня Адамъ Лѣсовичъ, бувшій учитель саївской школы а ополя канцелярії дирекціи скаїбової у Львовѣ, генте Енгельс, бравшій участь въ польскихъ здигахъ революційныхъ 1863 р. Рудина помершаго намѣрила вымуривать для него могилу: вѣйти позвоіть, але спротивилась и не позволила копати чистъ громадинъ, жадаючи 50 зр. заплаты за мѣсто. Дѣло оперлось ажъ о ц. к. отароство въ Золочевѣ и п. отароста вымѣти до Сасова жандарма, который цѣлый часъ бувъ присутній коріюю могилы и похоронови.

— Зъ Калуша пишуть намъ: На вѣче до Долини можна буде вже намъ безпечнѣше юхати, — бо не буде п. бурмистра Гилькевича, а то за его бурмистерства могло бы кому таке приключиться, якъ торбъ калускому патріотови, п. Мелетію Тенцикому, що жида Мортко Ляндеману се-редь мѣста его чинно зневаживъ за обѣцану „кимъ тамъ“ пятку...

— Въ Бродахъ буде знову открыта прядельня, що вже черезъ 10 лѣтъ стояла замкнена. Передъ двома роками купиша будынокъ фабричный бар. Гиршъ зъ Парижа для жибѣть, що утѣкали зъ Россіи. Коли жиди перестали утѣкати, Гиршъ дарувавъ будынокъ мѣсту. Мѣсто знову не могло сего будынку до нѣчого ужити и дарувало его країни на нову прядельню. Выѣдъ красивъ хо-че теперъ отступити сїї будынокъ за 20.000 зр. новозавзячомуся товарищту на прядельню, и кромѣ сего хо-че ще и съ якою сумою взяти участь въ предпринятю.

— Его Енгеленци п. Грохольскому случилося — таке нещастіе: Въ 8-мѣнь томѣ нового „Лексикону Брокгаузъ“ надруковано, що Еко. п. Грохольскій бувъ „Urheber der sog. galizischen Revolution“ замѣтъ „Resolution“!.. Можна собѣ юзвити, якъ тяженько мусѣло се нещастіе згрызти Е. Енгеленци!

— „Ojczyna“, польскій органъ mojzeszowego wypisania, въходящій у Львовѣ, дѣлить польське днів-никарство на „Kochajace zydow i pienawidzace tychze.“ „kochajac zydow“ після сего органу лишь „Gaz. Lwowska“ и „Kurjer Rzeszowski“ а піенавидзца попередъ всего: „Lacznośc i Zgoda“ и „Gazeta nadwiennicza“, а особливо ся послѣдна. („Шандаръ“ и „Стражница“ мабуть черезъ недолгій пропущений). Иашъ жъ то такъ.. по серединѣ!

— Університетъ вѣденський чоловѣкъ въ послѣднѣй порої 4.814 слухательвъ, межъ тими 475 зъ Галичини (самыхъ медиковъ 229).

— Въ читальни въ Копичинцахъ мали отбутися д. 10 л. серпня музикально-декламаторскій вечерицѣ для членовъ читальнѣ. Тымчасомъ ц. к. отароство заказало отбутити тія вечерицѣ!

— 15.000 зр. пропало на почтѣ у Львовѣ. Минувшою недѣллю възвѣдалъ вѣденський домъ банковскій Автонія Чижека до львовской конторы вѣмѣни Сокала и Липіана два листы рекомандованій. Въ кождомъ зъ нихъ було по 15.000 зр. Листы сїї не були надани якъ грошевій а просто лиши яко рекомендованій и только на случай крадежи за-безпеченій въ якомъ нѣмецкому товарищтву ас-кураційномъ. Одинъ отже зъ сихъ листовъ пропавъ деся на почтѣ. Слѣдство выказало, що грошъ були зъ Вѣдна вѣзланій по всей формальності и не могли де инде пропасти, якъ лишь у Львовѣ и то по всей имовѣрности лишь въ урадѣ почтовомъ. Може бути, що съ емъ фактомъ стоять въ звязи ще и фактъ слѣдуючий, о котрому опо-вѣдають собѣ въ цѣлому Львовѣ. Вт четвергъ 14 с. м. вечеромъ вѣзли въ возный почтовый торбу зъ листовъ скринки, що прибита при головинѣ урадѣ почтовомъ, и принесли єї до канцелярії. Коли єї тутъ отворено, найдено въ нїї 10.000 зр. самыми тысячками, завитыхъ въ аркушъ бѣ-лого паперу и зовсїмъ анѣ запечатаныхъ, анѣ въ якій небудь спосѣбѣ не звязаныхъ. Зъ откі

взялася така сула въ почтовой скринцѣ, доси ще не вѣзбдано.

— Въ спрѣвѣ великою крадежи на почтѣ въ Пештѣ, доносять зъ Пештѣ, що крадѣжъ 30.000 зр. доконано таки въ Пештѣ. Вѣдевській поліції удалио възвѣдти человѣка, на котрого паде велике підозрѣніе, що бѣль сїї крадежи допустився. Бѣль нимъ якій Кароль Фельдъ, родомъ зъ Зенты, бувшій гонведъ, отъ двохъ лѣтъ придѣлены до прислуго на почтѣ. Въ часѣ коли проща-ла зѣвѣста скринка съ грошами, бувъ Фельдъ на поїздѣ, котрый перевозивъ грошъ зъ Вѣдна до Пештѣ. Під часъ єзды Фельдъ вѣздавъ колька разовъ зъ поїзду именно въ Брукѣ и въ Рабѣ, де послугувавъ урадникамъ почтовымъ. Скорішь запримѣчено въ Пештѣ, що грошії пропали, переслухувано заразъ всѣхъ урадниківъ почтowychъ а межи ними такожъ и Фельдъ, але тогда не вѣкъло нѣчого. Доверна генералъ показало дуже важній моменты, котріи съ великою імовѣрностю кажуть догадуватися, що крадежи допустили Фельдъ; єго арештовано вже въ Вѣднѣ.

— Холера въ полуднѣвѣ Франції. Въ Тулонѣ и Марсії холера вправдѣ ослабла, та за те вѣсту ступаю зоову сильнѣше въ декотрьхъ мѣстахъ на провинції. Такъ доносять зъ Омергѣ (департаментъ Басъ-Альпъ), що тамъ въ двохъ дніяхъ померло 40 людей на холеру. Префектъ департаменту зѣхавъ заразъ на мѣсце пошести и заставъ тамъ отрішній непорядокъ. Тѣла помершихъ не були похороненій, а хорій безъ всякого пріюту, безъ лѣківъ, и дрожали отъ холоду. Холера появилася дальше въ Малдіель, Бесежъ, Гижанъ и Безієръ.

— Памятникъ Пушкина открыто днъ 10 с. м. въ Петербурзѣ при улиці Пушкинській. Поєсть стоїть на хорошому підесталѣ съ лицемъ вдохновеніемъ въ зверненіемъ въ гору; въ руцѣ держить книгу. Цѣла статуя зъ бронзу и важить 30 пудовъ (= 12 сотнарбъ).

— Реставраторъ въ імопотѣ. Въ „Kurj. Lwow.“ читаемо: Панъ В. I., зѣвотный реставраторъ у Львовѣ, що вже отъ колькохъ лѣтъ удержувавъ пра улиці Краковской перворядову „комнату до сїѣдань“ підъ ч. 9, перенѣсъ єї напротивъ підъ ч. 6, а устроивши єї съ найбѣльшимъ комфортомъ на ладѣ заграничныхъ „комнатъ“, не щадивъ вѣдактівъ на єї прікрасу. Не сподѣвалася однакожъ анѣ клопоту анѣ закиду по поводу вѣшанья вѣвѣсокъ лиши съ польскими написями. Коли на другій день приходить до єго доколо кольканайцѧть поважнѣшихъ зъ молодежи рускої и заявляють ему торжественно, що такъ довго не будуть заходить до єго „комнатъ“, доки не вѣвѣсїтъ такожъ въ рукахъ вѣвѣсокъ. Реставраторъ, бажаючи всѣхъ вдоволити, постарався и о руску надписю: „Комната до сїѣдань“ и думавъ, що дѣло вже цолагоджене, бо Русини вдоволени — повернули. На нещастье дѣло не такъ легко за-кончилось, бо знову колькохъ Поляківъ, постогояніхъ гостей заявило реставратору, що не будуть доти ходити до єго „комнатъ“, доки не скине рускихъ вѣвѣсокъ. Зажуреный такимъ жа-даньемъ реставраторъ, що якъ Полякамъ такъ Русинамъ стараєсѧ додогти добрыми стравами и напітками, радився своїхъ пріятелівъ, що має робити, щобъ однимъ и другимъ додогти? Пріятелій дораджують ему, щобъ здомінити руско-польскіи вѣвѣски, а позѣсивъ на ихъ мѣсце „жи-дловско-нѣмецкіи“

— Похоронъ кн. Юрія Караджорджевича, що 4 с. м. по-меръ въ купеліяхъ въ Гастайль, отбувая 9 с. м. у Вѣдна съ великою парадою. По заупокойнѣмъ богослужію, котрое отслуживъ архимандритъ Філаретъ Іанулисъ въ греческій церкви св. Тройції, отвезено тѣло упокоившогося на кладовище въ Ст. Маркѣ. На похоронѣ були вдови и оба сыни покойного и много Сербівъ зъ вѣденської колонії.

— Страшний случай стався въ угорскому мѣсточку Яблонка. Скажено нещо покусавъ корову, котру застрѣлено и загребано. Въ ночи цыгане откопали корову и зѣбли. Зъ того шестеро цыганъ дѣстало скаженину, а мѣсцева жандармерія не можучи собѣ інакше порадати, мусѣла ихъ вѣструбляти.

Вѣсти Аепархіальни.

Зъ Аепархіи Львовской.

Митрополитъ консисторія вставляється до президії ц. к. намѣстництва о згоді для запрезентованія о. Валерія Ганкевича на Бѣлківцѣ.

Отпустку на 8 підѣль получивъ о. Ник. Белевичъ, сотр. въ Нижнії.

Личній додатокъ по 100 зр. получили об. 1) Емілія Брылинський, пар. зъ Угрини, 2) Теофіль Горнікевичъ, пар. зъ Гошева.

О повѣстка.

Зъ рѣчей, позабутыхъ на музикально-декламаторскій вечерку въ Коломыї, не дѣтобранії: ваххларъ, кальошъ дамскій, парасоликъ, шовковый шлемъ бронзового цвіту до припинання и четырьхъ хусточекъ, а въ помешканію позабувъ одинъ зъ туристовъ камизолю. — Властителъ зволять отнести до п. Кульчицкого, ученого богослова въ Коломыї, ул. Гетьманська.

Подяка.

Выѣдъ руского Товариства Педагогичного у Львовѣ складає симъ прилюдно Ви. Дрови и Гнатію Каминському, посадникови мѣста Станиславова, широ-сердечну подяку за ласкаве

вѣступлене салѣ ратушевої на Зборы сего-ж Товариства въ Станиславовѣ днъ 5 л. серпня с. р.

Львовъ днъ 14 л. серпня 1884.

Оть вѣду руск. Товариства Педаг. Анатоль Вахнянинъ, заступникъ головы; Кирило Кахниковичъ, секретарь.

Антика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (73—?) поручач

конякъ лѣчущій, правдивий французь въ рѣжніхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., — такожъ малигу.

Въ друкарни товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дѣстати по зниженнѣ цѣнѣ:

Рочникъ часописи „Правда“:

Рочникъ IV зъ р. 1870	за 2 зр.
” V зъ р. 1872	2 зр.
” VI зъ р. 1873	2 зр.
” IX зъ р. 1876	2 зр.
” X зъ р. 1877	2 зр.
” XI зъ р. 1878 часть I	1 зр.
” XII зъ р. 1879	2 зр.
” XIII зъ р. 1880 часть I	50 кр.
”	1 зр.

Дальше можна набути слѣдуючій видання б.

редакції „Правди“:

1. „Історія руска Костомарова“, перекладъ Ол. Барбійського томъ I за 60 кр., т. II за 50 кр., т. III за 60 кр.; всѣ 3 томы разомъ за 1 зр. 50 кр.
2. „Свѣтоглядъ українського народа“, Нечуя, за 50 кр.
3. „Повѣстки и оповѣданія“, Нечуя, за 30 кр.
4. „Кайдашева сема“, повѣсть Нечуя за 80 кр.
5. Федъковича „Довбушъ“, Заревиця „Боднарівна“ и Федъковича „Якъ козакъ роги вѣ-правляють“ — по 10 кр.
6. „Галицко-руске письменство“ Драгоманова за 15 кр.

Крѣмъ того можна набути:

Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр.

„Руска хата“, буковинській альманахъ Данила Млаки за 1 зр. 20 кр.

Други шкільни: метрика шкільна, либра 40 кр.;

виказъ посѣщенія школы и списъ учениківъ,

запавши по

П. Т.

Нынешникою осмѣялоюся Всечестному Духовенству, Славутнымъ Громадамъ, Комитетамъ церковнымъ и Почтенной Публици заявить, что я зъ

Торговль церковныхъ знарядьи, иконъ, книгъ и ризъ подъ фирмю

Валентій Стакевичъ и Сынъ въ Тернополи¹,
дѣя и черезъ шесть лѣтъ яко явный опольникъ содѣист-
вувавъ, отъ 7 червня 1884 выступивъ

При той случайности осмѣялоюся такожъ заявить,
что днія 15 жовтня 1884 открываю нову

ТОРГОВЛЮ
церковныхъ знарядьи, иконъ и книгъ
подъ власною фирмю

ТЕОДОРЪ СТАХЕВИЧЪ
въ Станиславовѣ.

Поручаю Всечестному Духовенству, Славутнымъ Громадамъ, Комитетамъ церковнымъ и всѣмъ Почтеннымъ Родимцамъ мое нове предпредмето и заявляю такожъ, что моимъ усерднимъ отримленьемъ буде — всякимъ благосклоннымъ желаніямъ вповнѣ отповѣсти, — и пишусь съ глубокимъ поважаньемъ

Теодоръ Стакевичъ.

5 килевий
БОЧОВКИ ВИНА

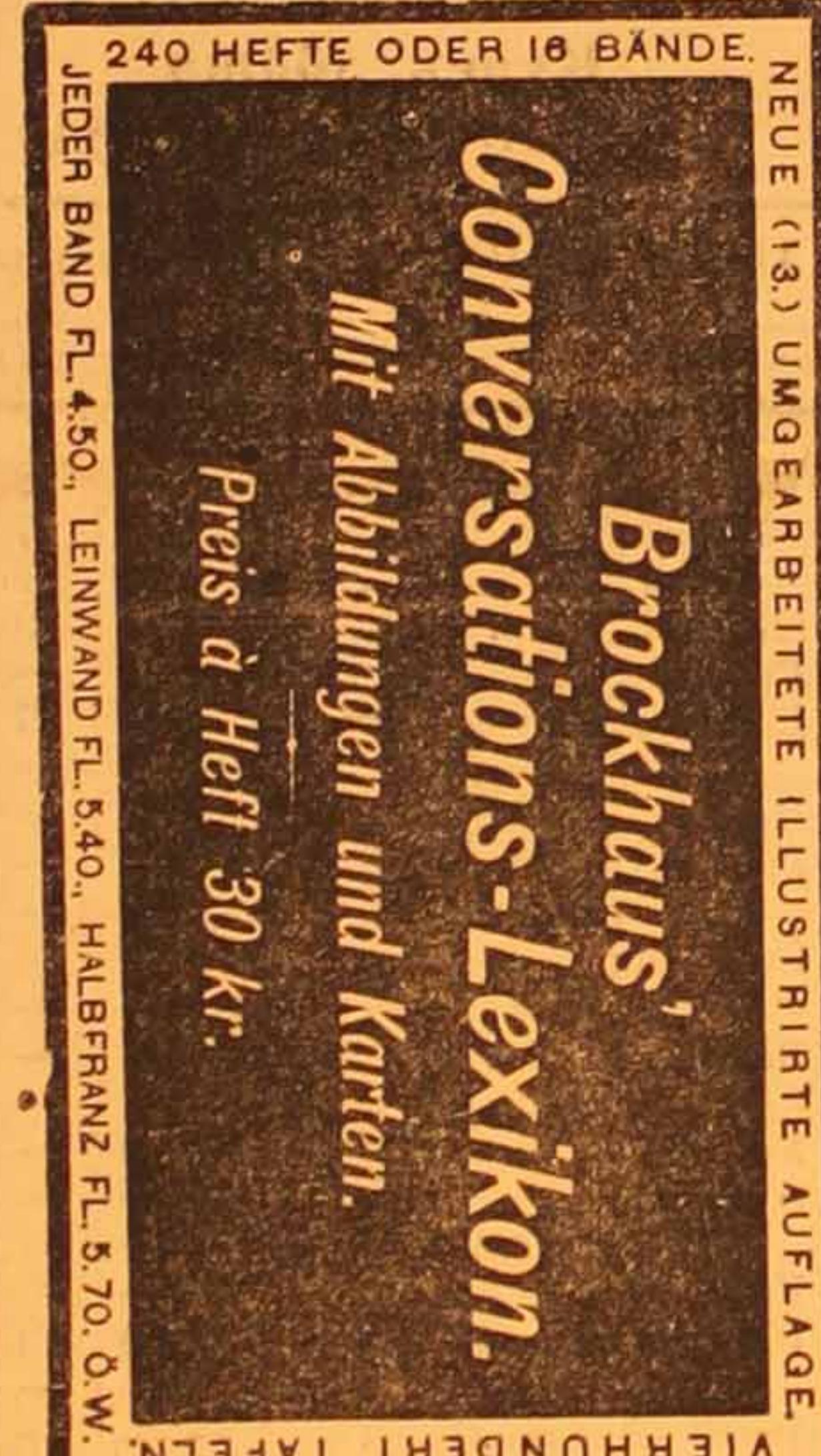
поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА
927 (40—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегеляского столового . 2 зр. 10 кр.
1 " Гегеляского столового луч-
шою якости 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. стол. ароматичного 2·70 и 3 зр.
1 " Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Повыше наведеній цѣны розуміються вразъ съ бочкою окованою желѣзными обручами и о-
плачеными портомъ почтовымъ, такъ що благо-
склонный отбиратель жадныхъ болѣше коштovъ
не ноноситъ. Купуючи вина особисто только у
продуцентовъ ручить за здоровъ добрый, натураль-
ний и лучший вина якъ зъ Вершецъ, и просить о ла-
скавый замовленія.

20 процентъ
за машину до шитья.

72 пейсатыхъ агентовъ звиваються черезъ цѣлій рокъ по краю и предкладаю нашу легковѣрную публици машины до шитья на раты, бля-
гуге при тѣмъ своимъ жаргономъ, що машины оригиналъ американський и що таї машины получили па выставѣ амстердамской дипломъ почес-
тный и т. д.

Все то фальшивъ и бляга!

Але для чого таї агенты такъ неустомимо уганиаютъ по краю и такъ
благугуютъ? — бо дostaютъ за то 20 процентъ бѣ тони квоты, которую под-
писано имъ на резервъ за машину.

Прошу починити кѣлько проценту платити нашъ бѣдный край
лишь самимъ агентамъ машиновимъ.

Рахунокъ простий. Есть ихъ 7, кождый агент спорадаю рѣчно че-
резъ свою блягу що наймено 50 машинъ, а пересчіна квота спорданої
машинъ 60 зр., а зъ тони квоты получає агентъ 20 процентъ.

Памятай поважаній читателю, що лиши та firma може
платити агентовъ 20 проц., которая дає дуже лихі машини за грубі грощі.
Такъ амо дѣєса съ образами, годинниками и тысячами другихъ
рѣчей.

Щобъ разъ зробити конецъ такому страшному взыскываню
нашої публики, постановивъ що бѣ нового року держати на складѣ 3 роды
машинъ до шитья Зингера, т. е. въ трехъ робжихъ фабрикъ по цѣнахъ
найприступнішихъ.

Машины Зингера іножій съ найнов. полѣпшеніями по 68, 55 и 45 зр.

Машины Зингера ручній по 48 и 38 зр.

Раты тиждніевій 1 зр., мѣсячній 3 зр., квартальній 12 зр., готовкою же
о 10% дешевше.

ГВАРАНТИЯ 5 ЛѢТЬ.

Вт виду нової уставы промыслової, що якъ разъ ввѣшила въ житѣ, всяка зъ сторони агентовъ
обѣцювана гарантія и направа устав.

Іосифъ Иваніцкій механикъ и властитель торговль ма-
шинъ. Львовъ, готель Жоржа.

Принятій въ замѣну машини уживаній, отпроду по той самой цѣнѣ по якѣй я пріймуть, т.
е. ручній бѣ 3 до 12 зр., іножій бѣ 5 до 15 зр.

— Жизнь въ всѣхдій Галичинѣ
стоить въ повномъ розгарѣ; ро-
бота однакоже не іде успішно,
бо не все наразъ доопіло, а ча-
стій зливъ и спеки дуже єи у-
трудняють. Роботникъ подорож-
жевъ и трудно его добрати, по-
лукушки треба часто просушувати
и переставляти, а по розмо-
клыхъ дорогахъ дуже трудно збѣ-
же звозити. Намолотъ дуже ма-
лый, а богато порожнога колося. Въ
горскихъ сторонахъ ледви що
денеде почали жати жито. Въ
загалѣ збрѣ, якъ показуєся, бу-
де сего року далеко меншій, якъ
зъ весни сподѣвалиса. Въ деко-
трехъ сторонахъ, якъ коло Бе-
режанъ и Підгаче, поновна по-
робила значій школи. Збрѣ
шній пшеницѣ именно банат-
ки дуже добрий; зерно велике и
хороше. Коло Судової Вишнї збѣ-
рано 12 копъ зъ морга. Въ Зо-
лочівському, коло Бобрки и Хо-
дорова пшеница дуже хороша;
такъ само въ Збаражскомъ, де
доперва половину збрано. Коло
Збаража збирають 10—15 копъ
зъ морга. Коло Рудокъ видає
пшеница 8 копъ зъ морга. На
Подолью живно середнє; коло Ко-
ломыї добре. Жито коло Угнова
добре, коло Камінки Струм. серед-
нє. Коло Куликова збрано 7—8
копъ зъ морга. Въ Перемиському
жита вже звесей. Въ Збараж-
скомъ видає алпійске жито болѣ-
ше якъ корецъ зъ копы. Коло Ру-
докъ збрано 6—7 копъ зъ морга;
намолотъ 90 килогр. доброго
зерна зъ копы. Ячмінь коло
Камінки Струм. середній. Коло
Куликова збрано ранніго 4—5
копъ зъ морга. Коло Рудокъ пб-
занія імена дуже лихі; въ Сам-
бірському середній, коло Буршты-
на злі, на Подолью добра. Овесъ
коло Угнова, Камінки Струм. и
Куликова середній; въ Сянбі-
цькому добрый. Въ Збаражскомъ,
коло Комарна, Глинянъ, Буршты-
на, Підгаче и въ Коломыїскомъ
дуже хороший. Канарокъ за-
чинають вже косити. Горохъ
буїй въ солому, але струковъ
мало, въ загалѣ середній. Бобъ
и бобикъ переважно дуже доб-
рый. Гречка въ Равському се-
редній; коло Куликова зачинають
сего тиждня косити. Гречки въ
загалѣ майже всюди середній. Ку-
куруза по поляхъ не вѣщую
доброго урожаю, по городахъ добра.
Мышанка переважно май-
же всюди добра; въ многихъ мѣ-
сцяхъ вже покошена. Барабол-
ль пдъ корчевъ мало, дробна и
починає гнити; особливо жъ аме-
риканська и цыбулька посуха;
гликоюни зеленій и щодъ корчевъ
богато. Рѣпакъ видає коло
Рудокъ до 8 копѣкъ зъ морга,
въ Перемиському до 10 копъ,
800 кильogr.; коло Збаража 15—
20 копъ; коло Войнилова 6—8
копѣкъ зъ морга. Такъ само коло
Бурштына и въ Коломыїскомъ.
Конюшіни зъ першої косоци-
ї було коло Угнова 8 возвѣ-
зъ морга; коло Куликова и Вой-
нилова по 4 возы; коло Хирова,
Суд. Вишнї, Ходорова и Бобрки
по 20—24 сотнарбъ метричныхъ.
Коло Бурштына и Підгаче 1—
1½ сажня; на Подолью 25—30
сотн. метр. Сѣна въ загалѣ ду-
же богато збгнило такъ на поко-
сахъ, якъ и въ копицяхъ. Най-
гірше видала косовиця коло Ку-
ликова: тамъ збрано по 2 возы
зъ морга; такъ само коло Рудокъ.
Коло Хирова и Суд. Вишнї збѣ-
рано по 16—20 сотнарбъ вѣд.,
коло Чорткова 10—12 сотн. О-
тава не замулена добре пд-
ростає.

III. Списъ жертвъ зъ комитетовъ місцевыхъ спарківъ Це-
ремышевъ надбсланыхъ до комитету центрального въ
приєтіи фантової Лотерії на дівоче спітальце въ Це-
ремышевъ за часъ бѣ 21. Маю 31. Липня 1884.

Имена П. Т. Надбсланыхъ

Ім'я	Возрастъ	Години
Іоанъ Лазуркевичъ зъ Дроzdовичъ	.	
Яківъ Нероновичъ зъ Розбори	.	10
Іоанъ Брытанъ зъ Торчиновичъ	.	10
Іоанъ Скобельскій зъ Лишнї	1	10
Теофілъ Полянський зъ Дорошова	5	3
Іоанъ Тарнавський зъ Тройць	.	10
Іоанъ Меренъ зъ Грабова	.	1
Алексей Іваськовичъ зъ Дубна	.	5
Т. Консерскій зъ Угринова	.	9
Іоанъ Борисевичъ зъ Криви	18	1104
Іосифъ Лавровскій зъ Комарна	2	520
Іосифъ Шайдзіцкій зъ Гнилої	.	3412
Іоанъ Ропицкій зъ Липи	.	550
Симеонъ Русинякъ зъ Мишеви	.	19
Іоанъ Мацбевичъ зъ Воютичъ	.	6
Платонъ Паславовскій зъ Белза	5	15
А. Куневичъ зъ Береговъ	.	2620
Еміль Левицкій зъ Тартакова	55	6910
Вас. Гощовскій зъ Ролева	1	1904
Іоанъ Мазиковичъ зъ Махнова	.	15
Александеръ Саноцкій зъ Мацшина	.	7
Зенонъ Паславовскій зъ Туря	20	4130
Келестинъ Кульчицкій зъ Вислоки гр.	.	35
Мышанъ передмѣтъ Ярослава	.	3
Теодоръ Карпакъ зъ Устрікъ дол.	8	1330
І. Левицкій зъ Ольховець	.	1607
Іоанъ Татомиръ зъ Сиринѣ	.	7
Іосифъ Федоновичъ зъ Крупць	5	531
Іларій Гнаткіць зъ Межиброду	2	45
Теодоръ Ганасевичъ зъ Мишновъ	.	5
Петро Луцкій зъ Хишевичъ	26	885
Філімонъ Подолинський зъ Высоць	.	134
Іоанъ Хотинецький зъ Ярослава	5	28
Северинъ Турчановичъ зъ Потока вел.	7	710
Іоанъ Гаврашкевичъ зъ Камені ліон.	.	507
Іоанъ Кицякъ зъ Шумача	.	3760
Александеръ Улянецький зъ Ліонікі мал.	.	1486
Юліанъ Порошниковичъ зъ Середній	.	4
Матей Цілановскій зъ Реплинця	.	11
Сильвестръ Станчакъ зъ Мыслияч	8	263
Александеръ Бачинський зъ Клицка	.	1
Ніколай Роздільський зъ Сокала	.	40
Маркіль Куновскій зъ Яблонки виїж.	.	12
І. Погорецький зъ Вацовичъ	5	1210
Кирилъ Селецкій зъ Жужеля	.	6
Андрей Кочиркевичъ зъ Кривого	.	7
Еміль Давидовичъ зъ Розстайного	.	647
Петро Дуркотъ зъ Чертежа	5	750
Петро Левицкій зъ Кречовичъ	.	240
І. Гисовскій зъ Журавця	.	7
І. Ільницький зъ Залокотя	.	5
Викторъ Кордаевичъ зъ Гава	.	11
Еремія Яремкевичъ зъ Зубкова	.	30

Отъ Отдѣлу рахункового, Перемышль днія 31 липня 1884.

Д. Кучерыбъ, касіеръ; М. Колко, бухгалтеръ.

Складъ фабричный красокъ, лякеровъ, покостовъ, про-
дуктovъ хемічніхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (63—?) въ Львовѣ, Ринокъ

поручас

Краски олійній

Приряды пивничні:
Шпунты и чопы до бочокъ,
корки до бутылочекъ,
каполи до бутылочекъ,
маса до лякованія бутылочекъ,
машинъ до коркованія бутылочекъ,
тирбушони, " бочокъ,
машинъ до мыти фляшокъ,
чиши до бочокъ.

Краски

олійно-лякеровій и бурштіново-лякеровій

масу до запускання помостовъ

власного виробу, наилѣпшого рода